

UÇAN SÜPÜRGE KADIN İLETİŞİM BÜLTENİ

SAYI: 6

MAYIS 1999

'99

250.000 TL

UÇAN
HABER

31 mayıs - 6 Haziran
may 31 - june 1

uçan süpürge
flying broom

KADIN
FİLMLERİ
FESTİVALİ
WOMEN'S
FILM
FESTIVAL

"BİR HABER
UÇUR YETER"

SÜREKLİ YAYIN - UÇ AYDA BİR ÇIKAR

ALTINCI KEZ MERHABA

Üç ayda bir çıkınca, ikinci yılın ortasına gelmek de kolay oluyor. Mayıs sayımızla size 1999'un ikinci "merhaba"sını gönderiyoruz. Mayıs'ın ılık güneşi ile birlikte, sıcacık, sevinç dolu, mis gibi bahar kokan haberler göndermek isterdik size.... Bunu yapamadık. Bir komşu ülkede yaşananlar, savaş ve yıkım, ülkemizdeki seçim sonuçları ve daha parlamentonun ilk günü, türban olayı ile başlayan siyasi gerginlik, politik hesaplaşmalar, türban konusunu aşan kutuplaşma/zıtlaşma ortamı, tartışma/uzlaşma yollarının tıkanması, akla-karanın iyice birbirine karışmasının yarattığı karamsarlık baharın değil, zor geçecek bir kışın habercisi sanki!... Şubat ayında çıkan sayımızda, 8 Mart'la ilgili görüşlerine başvurduğumuz kadınlar, 8 Mart'ların özgürce kutlanabilmesi, küçük kazanımların sevinçlerinin paylaşılması, içi-boşaltılmamış gerçek kadın dayanışmasının güçlendirilmesi gibi bazı noktaları vurgulamışlardı. Oysa, bu yıl da tüm kadın kuruluşları 8 Mart'ı özgürce kutlayamadılar. Devlet tarafından düzenlenen toplantılarda, bazı siyasi partilerin genellikle de bol erkekli toplantılarında kadınlar gönüllerince biraraya gelemediler. Çanakkale Belediye Başkanı İsmail Özyay'ın 8 Mart günü büyük bir alicenaplık göstererek bir gün için koltuğunu kadın meclis üyesi Fatma Sağlam'a bırakması da doğrusu bize duyulandı(!) Ama, İstanbul'da, İstanbul Kadın Platform'u, ÖDP'li kadınlar ve bazı sendikaların etkinliklerine ve çeşitli illerde sokakta yapılacak gösterilere, "teröre karşı önlem" çerçevesinde izin verilmedi. Kısacası, bu yıl da 8 Mart'ın "bize, biz kadınlara" ait olduğunun coşkusunu pek duyumsamadık.

Mart oyunun sonuna doğru ilk bombardıman uçaklarının Belgrad semalarındaki görüntüsü ekrana yansıdığı Balkanlar'daki gerginliğin büsbütün çıkmaza gireceğini düşünmüştük. O günden beri geçen her gün yanılmadığımızı gösteriyor. NATO'nun hava saldırısı Kosova'ya yönelik Sırp saldırılarını engellemedi, güçlendirdi; Miloseviç'in gücünü artırdı; zaten varolan etnik düşmanlık daha da körüklendi. Binlerce insanın yurtlarından sürülmesi, yüzlercesinin öldürülmesi, işkence görmesi, evini-barkını yitirmesi, mülteci konumuna düşmesi ve insanlık onurunun yok edilmesi pahasına... Kaybeden her zamanki gibi sivil halk, demokrat-barış yanlısı insanlar, muhalif Sırp güçleri ve ülke olarak Yugoslavya olacak. Ya kazanan?

Kosovalıların yaşamak zorunda bırakıldıkları yıkımın acısını içimizde duyuyoruz. (Ve kaygılarımız gitgide artıyor, çünkü ülkemiz Türkiye, NATO üyesi olarak topraklarımızdaki üslerin kullanılmasına izin vererek, operasyonun genişlemesinde aktif bir rol oynuyor.) Biz, bombaların, barışçıl çözümlere

varılmasını yalnızca zorlaştıracığını düşünüyoruz. Kosova sorununa ayırdığımız sayfalarda Kosovalı sığınmacılarla dayanışma ve bilgi alma için bazı adresler de bulacaksınız. Son üç ay içinde bir de 18 Nisan seçimlerini yaşadık. Kadınlar bu seçime, ilk kez, kendilerini destekleyen bir derneğin, KA-DER'in var olduğu koşullarda girdiler. KA-DER yöneticilerinden Şirin Tekeli, KA-DER'in bu seçim döneminde iki şeyi başardığını belirtiyor: Kadınları aday olmaya cesaretlendirmek ve siyasal ortamı biraz daha kadınlardan yana değiştirmek. Evet, kadınlar cesaretlendiler ve belli bölgelerde bir aday adayı patlaması bile yaşandı. Ancak, listeler kesinleştğinde bu sayılar düştü ve sonuçta, 2000'in üzerinde kadın adaydan, 200'ü kesin aday listelerine girdi, 80 kadarı seçilebilecek sıralarda yer aldı ve sonuçta, 23'ü milletvekili seçilebildi. Bu da bir rekor sayılmaz, çünkü parlamentodaki kadın oranı hala 1935'deki %4.6'ya bile ulaşmış değil!

Pazartesi Gazetesi, Mayıs 1999 tarihli sayısında, "Seçmenin %75'i erkek olan MHP'yle, Seçim Bildirgesinde bile kadınlara yarım sayfa ayıran- o yarım sayfadaki en somut vaat, "Güneydoğu'daki kadınlara Türkçe öğretmeyi de içeren bir eğitim seferberliği- DSP'nin ağırlığını taşıyacak olan parlamentonun daha erkek bir parlamento olacağını tahmin etmek zor değil" diye yazmış.

Bu mecliste, KA-DER'in öngördüğü "partilerarası bir kadın platformu" oluşturmak da, "Kadın-Erkek Eşitliği Daimi Komisyonu"nu çalıştırmak da daha zor olacağı benziyor...

Seçimlerle ilgili sayfalarımızda, KA-DER'in ve çeşitli düzeylerde aday olmuş bazı kadınların görüşlerini bulacaksınız. Bu sayımızda, her zaman olduğu gibi yine kadın kuruluşlarından, çalışanlarından ve UÇAN SÜPÜRGE'den haberler var. UÇAN SÜPÜRGE'de bugünlerde bir telaştır gidiyor, çünkü 2. Kadın Filmleri Festivali'miz başladı. Festival etkinliklerini de konuyla ilgili haberde bulabilirsiniz. Umuyoruz ki sizlerle, festival etkinliklerinin bir kısmında buluşacağız. Size daha çok, daha doğru, daha ilginç haberler verebilmemiz için sizlerden bize haber, bilgi, tanıklık akması lazım. Bekliyoruz. Beklediğimiz bir başka şey de UÇAN Haber'e abone olarak bizi desteklemeniz.

Abone ücretimiz hala 4 sayı karşılığı 1.000.000 TL. (Bu fiyata ne kaldı ülkemizde?)

Abone bedelini Posta çek:

Ürün Güner, no: 1018012'ye yatırabilirsiniz.

Ağustos'ta tekrar buluşmak üzere, size "bol etkinlik, eylem, bize de haberi", diyoruz...

Sahibi: A. Ürün Güner
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Halime Güner
Yayına Hazırlayanlar: Hanife Aliefendioglu, Gözde Baş, Filiz Karam, Pınar Şenel, Belma Öztunalı, İşıl Yılmaz, İlknur Yüksel
Yapım: Reta Reklamcılık Ltd. Şti. • Tel: 447 68 72
Baskı: Dumat Matbaacılık

Uçan Süpürge
Bestekar Sok. 80/6 • 06680 Kavaklıdere / ANKARA
Tel: 0312 427 00 20 - 426 95 67 • Faks: 426 97 12
URL: <http://www.raknet.com.tr/ucansupurge/>
E-Mail: ucan.supurge@service.raknet.com.tr
(Uçan Haber International Women's Health Coalition'ın katkılarıyla çıkmaktadır.)
Banka Hesap No: Türkiye İş Bankası, Kavaklıdere Şb Uçan Süpürge Kong. Turz. Org. 477266
FİYATI 250.000 TL

bindik bir süpürgeye...

UÇAN SÜPÜRGE 2. KEZ KADIN FILMLERİ FESTİVALİ İLE ANKARALILARI SELAMLİYOR...

Uluslararası Ankara Film Festivali'yle başlayan maraton, Uçan Süpürge 2. Kadın Filmleri Festivali ile sürecek...

Ankaralı Cadılar bu yıl da kadınları, kadın filmleriyle buluşturmanın mutluluğunu yaşıyor....

Festival 30 Mayıs'ta **Türkan Şoray** onuruna Devlet Opera ve Balesi'nde yapılacak açılış töreni ile başlıyor. Festival süresince **Türkan Şoray**'in yönettiği filmlerin yanı sıra oyuncu Şoray filmleri de seyirciyle

buluşacak.

5 yabancı yönetmenin katılacağı etkinlikte uzun metrajlı film gösterimleri kısa film ve belgesel filmler, yönetmenlerle söyleşiler, paneller, sergiler ve dinletilerle festival birçok rengi sunacak. Uçan Süpürge Kadın İletişim Merkezi'nin Kültür Bakanlığı, Avrupa Topluluğu, TRT, Sheraton Hoteli, Sabah Gazetesi ve Kültür Merkezlerinin katkılarıyla düzenlediği, UÇAN SÜPÜRGE 2. KADIN FILMLERİ FESTİVALİ etkinlikleri 31 Mayıs'ta başlıyor. Festival süresince 27 uzun film, 42 kısa film, 13 belgesel film, **Türkan Şoray** filmleri (6) ve Türk sinema tarihinden filmler (6) bölümleri yer alacak. Uzun filmler Kavaklıdere Sineması'nda seyirciyle buluşurken, kısa ve belgesel filmler Alman Kültür ve Fransız Kültür Merkezleri, Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi ve Yenimahalle Belediyesi Tiyatro salonlarında ücretsiz olarak izlenebilecek. Gösterimler Kavaklıdere Sineması'nda 12.00, 15.00, 18.30 ve 21.30 seanslarında gerçekleşecek. 5 Haziran akşamı "Büyülü Gece" festivale renk katacak.

Festival sırasında "Kadın Ressamlar" Sergisi İtalyan Kültür Merkezi'nin katkılarıyla "Sevgili Kadın Dostlar ya da Sevgili Düşmanlar Karşılaştırılan Kadın" adıyla açılacak, "Onlar Starı Tartışıyor", "Biz Bir Film Yaptık", "Biz Bize" panelleri ve konuk yönetmenlerin katılacağı söyleşi ve basın toplantıları yapılacaktır.

Festival'de bilet fiyatları tam 1.500.000 TL., öğrenci 1.000.000 TL. olarak belirlendi. Film gösterimlerinden birinin geliri, savaşta her türlü şiddete maruz kalan Kosovalı kadınlara aktarılacak. Bu yıl Almanya'da konaklayan Uçan Süpürge Film Festivali, Jeanine Meerapfel ile Ankara seyircisini tanıştırtıyor. Meerapfel ile film gösterimlerinin sonrasında Kavaklıdere Sineması ve Alman Kültür Merkezi'nde söyleşi olanağı bulacağız. Geçen yıl Amigomio filmi ile festivalde yer alan Meerapfel bu yıl Malou, La Amiga /Arkadaş, Die Verliebten olacak. Alman Sineması'nın tartışılmaz isimleri Doris Dorie, Margaretta von Trotta, Helga Sanders- Brahms, Nina Grosse, Helke Misewitz'in filmleri de seyirciyle buluşuyor. Ayrıca, Münih Film Okulu (HFF) toplu gösteriminde 11 film yer alıyor. İngiliz aykırı sinemacısı Sally Potter'ın tangoya duyduğu kişisel aşka

adadığı "Tango Lesson/Tango Dersi", Çek sineması'nın öncü kadını Vera Chytilova, günlük sıradan şeyleri yaratıcı ve beklenmedik açılardan gözleme yeteneğiyle, cüretkar bakışını Traps/Tuzaklar ile bir kez daha sergiliyor. Chytilova filmini "hayatın kendisi büyük bir tuzak ve onun içinden galip çıkmak sadece bize bağlı" diyerek anlatıyor; Polonyalı Agnieszka Holland'ın Henry James'in romanından uyarladığı Washington Square /Kadını Duygular; İskoçya'dan Stella Does Tricks/Stella'nın Numaraları ile Coky Giedroye küçük yaşta babasının cinsel tacizine uğrayan, şimdi Londra sokaklarında fahişelik yapan bir kadının öyküsünü anlatıyor. Uzak Doğu'dan bir esinti Clara Law'ın Autumn Moon/Sonbahar Ayı. Festivalde izleyeceğimiz filmlerden bazıları bunlar. Ankara'lılar Fransız Sineması'nın yeni dalga filmleriyle Fransız Kültür Merkezi'nde buluşacaklar.

İlk kez bu yıl düzenlenen Ulusal Kısa Film ve Belgesel Film Senaryo Yarışması'nda kadınla ilgili, kadına dair, onun toplumsal cinsiyet rolünü çeşitli boyutlarıyla ele alan, sorgulayan, düşündürdüren, farklı kadınlık durumlarını göz ardı etmeyen, dönüştürücü ve kadınlar tarafından üretilmiş 95 eser yarıştı. Yarışmanın ödül töreni 6 Haziran'da, Festival'in kapanış Şenliği'nde yapılacak. Festivalin basın toplantısı 21 Mayıs 1999 Cuma günü saat: 11.00'de Ankara Sheraton Oteli'nde yapıldı.

Resim Sergisi

Uçan Süpürge 2. Kadın Filmleri Festivali kapsamında, 28 Mayıs 1999 tarihinde "Kadın Ressamlar" sergisi saat 18.00'de açılacak. Sergide, İtalyan Kültür Merkezinin İtalya'dan getirdiği "Sevgili Kadın Dostlar ya da Düşmanlar?-Karşılaştırılan Kadın" temalı resimler de görülebilecek.

"Kadın ressamlar" ve "Sevgili Kadın Dostlar ya da Düşmanlar?-Karşılaştırılan Kadın" sergisi 7 Haziran'a kadar Çağdaş Sanatlar Galerisi-Kennedy cad. No:4, Kavaklıdere adresinde görülebilir. Katılan Sanatçılar: F. Gönül Ayanoğlu, Ebru Aylin Büyüktanır, Nermin Demirel, Çiğdem Durukan, Gülşen Erdoğan, Nazan Erkmen, Serap Etike, Nur Gökbulut, Birsan Gültekin, Hatice Kumbaracı Gürsöz, Funda Karadağ,

A. Seda Meral, Gonca Sezer, Suzi Ughlevi, Gülay Yüksel, Adriana Amodè, Francesca Bonanni, Primarosa Cesarini Sforza, Giovanna De Sanctis, Isabella Ducrot, Marilu'Eustachio, Stefania Fabrizi, Anna Forcella, Ana Kapor, Daniela Monaci, Elisa Montessori, Daniela Papadia, Gloria Pastore, Daniela Perego, Birghit Ravnkilde, Virginia Ryan, Valentina Santilli, Silvia Stucky, Fancesca Tulli.

UÇAN SÜPÜRGE Flying broom
KADIN
FILMLERİ
FESTİVALİ
WOMEN'S
FILM
FESTIVAL

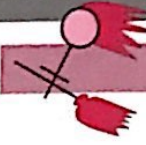
Uçan Süpürge 2. Kadın Filmleri Festivali
Kapsamında düzenlenen
İtalyan Kültür Merkezi'nin
Katkısıyla İtalya'dan gelen
"Sevgili Kadın Dostlar ya da Düşmanlar?
Karşılaştırılan Kadın"
Sergisinin de yer alacağı

Kadın Ressamlar

SERGISİ

28 Mayıs 1999
Saat: 18.00

Çağdaş Sanatlar Galerisi
Kennedy cad. No:4
Kavaklıdere
Ankara

Uçan Süpürge Radyo Programı Bitti!

Merhaba... Bu hafta da Uçan Süpürge'de Aksu ve Meltem ile berabersiniz! Tam 13 hafta boyunca her Çarşamba saat 12:00 ile 14:00 arasında, Radyo Altı Nokta'da Uçan Süpürge adlı radyo programında Ankara'ya seslendik. Program önerisi Aralık ayında geldi, biz de çalışmalara hemen başlayıp ilk programımızı 6 Ocak 1999 günü yaptık. Çok heyecanlıydık. Radyo programı yapan herkesin bahsettiği o "büyü"nün ne olduğunu anlayamamıştık. Heyecandan o iki saatin nasıl geçtiğini anlamadık. Sonra haftalar haftaları kovaladı ve biz de rahatladık, programımızın formatı oturdu.

Dinleyicilerimiz aramaya ve bizi eleştirmeye başladı. Her eleştiriyi dikkate aldık ve programımız sürekli gelişti ve iyileşti. Radyoculuğu sevdik. Programımızı bitirmek zorunda kaldığımızda ikimiz de çok üzüldük. Tam havaya girmişken...

Uçan Süpürge, bir kadın programıydı. Ama klasik bir kadın programı değildi. Menopoz hakkında konuştuk, ama kent sorunlarından da bahsettik, ekonomik krizden de.... Her programda bir konumuz oldu. Onlarla sinema, çocuk eğitimi, kişiler arası iletişim sorunları... hakkında konuştuk. Kadın kuruluşlarını tanıtmaya çalıştık, Ka-Der, Kadın Dayanışma Vakfı, Ankara Barosu Kadın Danışma Merkezi ve tabii ki Uçan Süpürge... Yemek tarifi değil ama yemek tarihi köşemiz vardı, sonra, büyü tarifleri verdik, kaldırımlardaki arabaları küçültme büyüsü, Meclis'e kadın sokma büyüsü... Kitaplardan, şarkılardan, sevdiğimiz kadınlardan konuştuk.

İki buçuk aylık bir deneyimdi. Güzeldi. Belki başka bir programla, başka bir radyoda devam ederiz. Kimbilir?

Aksu-Meltem

Sivil Toplum Kuruluşlarında Kadın Liderler İçin Stratejik Yönetim Semineri

British Council tarafından düzenlenen, Sivil Toplum Örgütlerinde kadın yöneticiler için stratejik yönetim (Managing Change: Strategic Management for Women Leaders in NGOs) konulu seminer, Londra'da 26-30 Nisan 1999 tarihleri arasında yapıldı. Afrika, Avrupa, Asya, Karayipler, Latin Amerika ve Ortadoğu'dan farklı ülkeler ve çeşitli sivil toplum kuruluşlarından 28 kadının katıldığı uluslararası seminere Uçan Süpürge'den de Filiz Kardam katıldı. Esas olarak karşılıklı etkileşim ve grup çalışmaları biçiminde sürdürülen eğitimde, günümüz toplumlarında sivil toplum kuruluşlarının değişen rolü, değişen role uygun organizasyon ve yönetim biçimi, liderlik anlayışları, kurumların analizi, birlikte çalışma/uzlaşma ilkeleri ve stratejik planlama süreçleri üzerinde duruldu. Seminerin yürütülüş biçimi, kadınlara birbirlerinin deneyimlerinden öğrenme fırsatını da verdi. Ayrıca katılımcılar, İngiltere'de yerel yönetimde, kadın kuruluşlarında ve üniversitede çalışan kadınlar ile karşılıklı tartışma olanağını da buldular. Seminer etkinliklerini en ilgi çekici, öğretici ve renkli olanlarından biri de Kraliyet Ulusal Tiyatrosu'nda iki sanatçının yönetiminde yapılan iletişim kurma ve sunum çalışmalarıydı.

KEDİ DİLİ

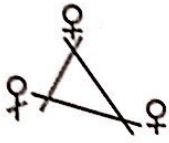
Uçan Süpürge ve TOSAV'ın birlikte gerçekleştirdiği Radyo Programı "Kedi Dili", her hafta Pazartesi günü saat 11:00'de FM 107.1 Radyo Ekin aracılığıyla Ankara'lılara ulaşıyor.

Ülkemizde demokrasi kültürünün gelişebilmesi amacıyla esas olarak orta sınıf kadınları hedefleyen "Kedi Dili"nde, demokrasi, şiddet, örgütlenme, çalışma yaşamı, televizyon dizileri ve spembe diziler, siyaset, kadın örgütleri ve dayanışma konuları uzmanlarıyla birlikte tartışıldı. Dinleyicilerin de canlı telefon bağlantısı yoluyla konuk olduğu programımızda, kitap ve film tanıtımı, güncel konular üzerine

kısa yorumlar, dünyadan haberler köşelerimiz var. Ayrıca Ankara'da kadın konusunda gerçekleşen faaliyetler hakkında bilgi verme ve kadın örgütlerinin duyurularını yapma şansına da sahibiz. Alanında tanınan kadınların hayatlarını ve çalışmalarını anlatarak onların kim olduğunu soruyor ve doğru yanıtlayan dinleyicilere küçük armağanlar veriyoruz. Böylece hem iz bırakan kadınları tanıtıyor, hem de dinleyiciyle olan sıcak bağı koruyoruz. **HER PAZARTESİ SAAT 11:00'DE RADYONUZU FM 107.1'E AYARLAYIN VE "KEDİ DİLİ" PROGRAMINI SAKIN KAÇIRMAYINI**

KADINLAR ... ÖRGÜTLER ... PROJELER...

Kadının İnsan Hakları Projesinden Yeni Etkinlikler

Bizler için son zamanların en heyecan verici olaylarından biri Birleşmiş Milletler tarafından 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısı ile düzenlenen videokonferans'a davet edilmemizdi. Toplantının ana teması "kadına karşı şiddete son" olarak belirlenmişti. Videokonferans teknolojisi aracılığı ile New York, Nairobi, Mexico City, Delhi ve Strasbourg olmak üzere dört kıtadaki beş şehir canlı bağlantı ile iki saat boyunca birbirine bağlandılar; bu şehirlerdeki B.M. merkezlerinde toplanan kadın grupları, aktivistler, devlet adamları ve kadınları, B.M. çalışanları hep bir ağızdan kadınların dünya çapında maruz kaldıkları şiddeti kınadılar, buna karşı verdikleri cesur mücadeleleri ve elde ettikleri başarıları anlattılar. Kadının İnsan Hakları Projesi adına Pinar İlkaracan da New York'tan tüm izleyicilere hitaben bir demec verdi, ve Türkiye'de kadın hareketinin önemli bir kazanımı ve başarısı olan "Ailenin Korunmasına Dair Yasa"dan bahsetti. Kofi Anan, Nelson Mandela, Julie Andrews, Bianca Jagger programa katılanlar arasındaydı. "Kadına karşı şiddet" konusunun B.M. gibi uluslararası bir platformda yüksek profilli bir programla gündeme getirilmesi çok sevindirici ve etkileyiciydi. Bu programın oluşumunda önemli bir rol oynayan B.M. Kadın Kalkınma Fonu (UNIFEM)'i candan kutluyoruz. Dünyanın pek çok ülkesinde 8 Mart günü canlı olarak yayınlanan program, Türkiye'de de TRT 2 tarafından

yayınlandı.

Bunun dışında Kadınlar İçin İnsan Hakları ve Yasal Okuryazarlık (KİYOP) adlı eğitim programımızın Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı Toplum Merkezleri'nde görevli eğitici eğitiminden geçmiş olan meslek elemanı arkadaşlar tarafından uygulanmasının ilk pilot denemesi başarı ile tamamlandı. Mart sonunda yaptığımız bir değerlendirme toplantısında programı uygulayan eğiticilerin geri bildirimleri birbirinden güzel ve motive edici örneklerle doluydu. Kadınları hem ulusal kanunlarımız hem de uluslararası sözleşmelerde öngörülen hakları konusunda bilgilendirmeyi, yasa-hak-hukuk konularında eleştirel bir bilinç ve haklarını talep etmeye yönelik becerileri kazanmalarını amaçlayan programı, SHÇEK eğiticileri, kadınlar için bir "ilk yardım paketi" olarak tanımladılar. Yoğun talep üzerine KİHP, SHÇEK ile işbirliği içerisinde KİYOP programının Türkiye çapında yaygınlaştırılarak uygulanmasına devam edecek.

Şu anda gündemde olan başka bir çalışmamız ise "Müslüman Toplumlarda Kadın Cinselliği" başlıklı bir kitap. Değişik müslüman toplumlardan gelen kadınların konuyla ilgili hem de analitik yazılarını bir araya getiren kitabın KİHP tarafından İngilizce olarak Mayıs ayında yayımlanması bekleniyor. Türkçe çevirisi de umarız çok yakında.

İpek İlkaracan

İletişim Adresi: Plajyolu Sokak, 12/9 Suadiye/İstanbul

Tel: (216) 357 21 42 • Fax: 385 12 62

e-posta: kihp@info-ist.comlink.apc.org

RİZE'DE DOKUMA ATÖLYESİ

Rize'de küçük girişimciliğin bir örneği, dokumacılığın tekrar canlanmasını sağladı. Çay üretimi ve teknolojinin gelişmesi ile tavan aralarına kaldırılan tahta dokuma tezgahlarını, ev ev dolaşıp ortaya çıkaran Deryanur Can, bu tezgahları ve dokumayı hala hatırlayan Rize'li kadınları eski bir Rize konağında bir araya getirerek projesini Şubat 1998'de hayata geçirmiş. Büyük bir istekle başlanılan, dokuma işleminde alınan ilk ürünlerin güzelliği heyecanlarını bir kat daha artırmış. Dünya'nın, Rize Bezi-Feretiko'yu tanıması için var güçleri ile çalışmaya devam ediyorlar.

İletişim adresi: Deryanur Can, Bizim Eller: Anafartalar cad. No. 14/RİZE •Telefax: (464) 214 5415

MAMAK'TA TUZLUÇAYIR TOPLUM MERKEZİ AÇILDI....

Çağdaş Kadın ve Gençlik Vakfı, Mamak Tepecik'ten sonra Tuzluçayır'da da yeni bir toplum merkezi açılışı yaptı. Bir çok kuruluşun desteğiyle 7 Mart'ta açılan merkeze biz de Uçan Süpürge olarak gittik ve gördüklerimizden çok etkilendik. Vakıf çalışanları bölge insanıyla çok olumlu ve uyumlu ilişkiler içindeydi. Özellikle gecekondü bölgesinde kentin olanaklarından yararlanamayan kadınlara yönelik gelir getirici beceri kazandırma kurslarının yanında çeşitli sosyal faaliyetlerin sunulması son derece önemli diye düşünüyoruz. Neler mi yapıyorlar;

Kadınlara yönelik kuaför, nakış, biçki-dikiş, seramik ve öğrencilerin derslerine yardımcı olacak türkçe, matematik, fen vb. kursları ile bilgisayar, saz, drama kursları; kursları üniversitede okuyan gönüllü öğrenciler yürütüyor. Daha önce amatör liderlik eğitimi almış olan 26 gönüllü üniversite öğrencisi merkezde çalışmaya devam ediyor.

Merkezin kütüphanesi, kafeteryası, tiyatro ve spor salonu da var. Ayrıca, çeşitli konularda eğitim programları, talepler doğrultusunda seminer ve toplantılar da düzenleniyor.

Çevredeki sivil toplum örgütlerinin kermes, kutlama gibi organizasyonlarında salon sağlayabilecek kapasitesi olan Merkez, ayrıca bölgedeki kadınları evlerinde yaptıkları günleri de burada yapmaya çağırıyor.

Merkez ayrıca üniversitelerle birlikte çevre halkını tanımaya ve ihtiyaçlarını belirlemeye yönelik araştırmalar yapıyor. ODTÜ Sosyoloji ve Hacettepe Psikoloji Bölümleri'nin işbirliği ile yürütülüyor bu araştırmalar.

Bu faaliyetleri yaparken tabii ki bir takım ihtiyaçları da var:

- Bilgisayar kursunun başlaması için bilgisayar,
- Daha fazla çocuğa ulaşmak için gönüllü öğretmenler,
- Çocuk yuvasına oyuncak bağışı,
- Fotoğraf kursu için fotoğraf malzemeleri,
- Tiyatro salonunda sinema gösterimi için sinevizyon gibi destek olmak isteyen kişiler ve kuruluşlar bağış yapabilir veya bizzat alanda çalışabilirler.

Ayrıntılı Bilgi İçin: Zuhâl Arnas

Tıp Fakültesi Cad. No:243 Tuzluçayır Mahallesi Mamak/Ankara

Tel: (312) 367 35 16 • (312) 364 53 48

KADINLAR ... ÖRGÜTLER ... PROJELER...

DÜŞLER VE DUVARLAR ARASINDA AKDENİZ KADINLARI

İtalya'nın Alberobella kasabası; 17-23 Mart 1999 tarihleri arasında uluslararası bir seminere, "Düşler ve Duvarlar Arasında Kadınlar-Akdeniz'in Anneleri" konulu Mart Seminerleri'ne ev sahipliği yaptı. Mart Seminerlerini, Akdeniz ve Avrupa kültürleri arasındaki sanat, edebiyat ve toplum ilişkilerini öğrenme merkezi Laboratorio Progetto Poiesis düzenliyor. Şair Guiseppe Goffredo'nun başkanlığında kültürel çalışmalar yapan Laboratorio Progetto Poiesis'in amacı, kültürel araştırmalar yapmak ve okullar arasında yakın ilişkiler kurabilmek. Daha önce Akdeniz kimliği ve kültürü, hoşgörü ve barış gibi konuların işlendiği geleneksel Mart Seminerlerinin 5'inci, Avrupa ve Akdeniz ülkelerinden biraraya gelen edebiyatçı, akademisyen ve kadın hakları aktivistlerin- düşleri, arzuları ve fikirleriyle Akdeniz kadınları ve onları engelleyen duvarlar, ortaklaşan ve ayırtan değerler, tek Tanrılı dinlerin kadının hakları ve yaşamı üzerindeki etkileri, savaş koşullarında kadınlar, şiddet ve barış konularıyla ilgili olarak düşüncelerini ifade etmelerine ve birbirlerini daha yakından tanımalarına olanak tanıdı. Hırvatistan, Portekiz, Cezayir ve Filistin'den seminere dinleyici olarak katılan 60 öğrenci diğer ülkelerden

kadınların deneyimleri ile kendi yaşamları arasında pek çok ortak nokta yakaladıklarını ifade etti. Öğrencilerin seminere gösterdiği ilgi kayda değerdi.

Bir avuç İsrailli kadının, on yıldır her hafta siyah giyerek sürdürdüğü İsrail işgalini protestosu ve toplumda onlara yönelen tepkilere rağmen gösterdikleri ısrar- Cezayir'de 16 yaşında kurtuluş savaşına katılan eski bir Fransız kadın gerillanın ulusal mücadeleyi omuzlayan kadının durumuna ilişkin değerlendirmeleri, kadına yönelik şiddete karşı oluşturulan 14 Arap ülkesinden temsilcilerin oluşturduğu Kadın Mahkemesi deneyimi

seminerin heyecanını artırmaktaydı.

Globalizmin kültürü salt folköre indirgeyip müzeye hapseden anlayışına ve Güneyi fanatik, yoksul ve demokrasi kültüründen yoksun olarak sunan Batı'nın bilincindeki etnomerkezciliğe karşı, hepimizin annesi olan Akdeniz'in dayanışmacı ve yardımsever kültürel mirası ile ve kadınlarının usanmadan sürdürdüğü mücadelesiyle yanıt verilmesi gerektiği düşüncesi konuşmalarda dile getirildi.

Güney'in dayanışmacı ve yardımsever kültürü, gerek konuşmalar esnasında gerekse sonrasında kurulan zengin Akdeniz sofrası etrafında yapılan şarap sohbetlerinde ve hep birlikte söylenen şarkıların ruhunda koruyor canlılığını.

Yıldız Temürtürkan

KADIN EMEĞİNİ DEĞERLENDİRME VAKFI'nda,

6-9 Nisan tarihleri arasında Amerika'da danışmanlık yapan Anthony Smith tarafından Türkiye'de Mikro Finans Mekanizması Oluşturulması ve Stratejilerin Belirlenmesi konulu bir atölye çalışması yapıldı. Vakıf, daha önce uygulamış olduğu mikro kredi projesini tüm ülke çapında yaygınlaştırmak amacıyla özel sektörü de dahil edecek şekilde yeni bir proje başlatmayı planlıyor.

1 Mayıs'ın ardından, sendikal bir kadın anlatıyor: Sendikada Feminist Olmak....

Herşeyden önce, uzun sancılı ve sıkıntılı bir süre boyunca kendini anlatmak demektir. Yaptığın işlerin, önerilerin, tartışmalarda yer aldığın tarafın ya da söylediklerinin dışında bir şeydir bu. Çünkü hayretle karşılanırsın. "Ben feministim" demek, başlıbaşına bir ilgi konusu olur ve karşıdakilerin gözlerinden okunan ifade "Evet.... işim daha da artacak" diye düşündürür, feminist olduğunu beyan eden kadına.

Fazladan bir iştir, çünkü yüklü ve zorlu bir programı vardır sendikaların. Üye sayısı henüz çok azdır ve devlet memurlarını sendikalı olmaya ikna etmek kolay değildir. Dokuz-Altı yollarını hergün arşınlayan kadın ve erkekleri, sendika pankartlarının kırmızı rengi bile rahatsız etmektedir. Üstelik bu kadın ve erkekleri "kitle"nin bir parçası olarak değil de, kendi gelecekleri üzerine düşünen, söz üreten, bunları ifade eden birer politik özne olarak görüyorsanız ve dinlenmeye, tartışmaya hazırsanız, politik bilincin ve politik eylemin ancak bu kabul edişin üzerinde şekillenen bir süreçte ortaya çıkabileceğine inanıyorsanız, işiniz iyice zorlaşıyor demektir.

Sözünüz dinlenilse de, söyledikleriniz olumlu karşılanırsa da, bir

"ama"nın kuşkusunu hep hissedersiniz. "Feminist ama iyi bir arkadaş" sınızdır. Bir süre sonra, sizin diğer! feministler gibi olmadığınız yolundaki kanaatleri daha çok duymaya başlırsınız. Çalışmalarınız düşünceleriniz doğru bulunur ancak sizin feminist kimliğiniz dışarıda tutularak varılmış bir kanaattir bu, feminizme mesafe hep aynıdır. Onların feminist algısı- yapacak bir işi olmayan, büyük burjuva kadınların yardım derneği faaliyeti içindeki halidir. Ya da emekçi hareketini bölmeye gelen, kadınları alıp götürecek birer öcüdürler. Oysa onlar kadınları nasıl bilinçlendireceklerini bilirler. İlkel komünal toplumdan başlayarak, çeşitli toplumsal aşamalardan kadınların konumunu öğretecek kitapları ve eğitim programlarını reddedip, birbirimizin sesini duyacağımız sorunlarımızı, isteklerimizi birlikte belirleyeceğimiz ve sendikada bir kadın politikası oluşturabileceğimiz çalışma biçimini önerisi yine kuşkulu bir onayla karşılanır. Ve bu arada, içten içe hissettiğiniz, düşündüğünüz birşey iyice ete kemiğe bürünür. Yalnızsınızdır ve bir feminist hareket ne de feminist bir desteğiniz yoktur. Üstelik birlikte çalıştığınız kadın ve erkeklerin kuşkuvarının giderilebilir olduğunu hissettiğinizde neden yalnız olduğunuz sorusu daha yakıcı bir hal alır. Gerçekten.... feminist kadınlar nerede?

Ülker AL

Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa...

Denizcilik fakültesinin 115 yıllık 'erkek öğrenci' geleneği ilk kez bu yıl bozuldu. İTÜ Denizcilik Fakültesi yetkilileri 15 kız öğrencinin alınacağını kızların erkek öğrenciler üzerinde de olumlu etkisi olacağına inandıklarını açıkladı (Radikal, 13 Mayıs 99)

ÜNİVERSİTE ... KADIN ... ARAŞTIRMA...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ KADIN SORUNLARI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

1989 yılında kurulan Merkez, Türkiye'de üniversitelerimizde gittikçe yaygınlaşan Kadın Araştırmaları Merkezlerinin kurulmasına örnek olmuş ilk merkezdir. Merkez'de eğitim, kültür, sağlık, ekonomi ve siyaset alanlarında ülke genelinde çeşitli kadın sorunlarına ilişkin temel ve uygulamalı araştırmalar yapılmakta olup konunun uzmanları tarafından 1990 yılından itibaren konferanslar, seminerler düzenlenmektedir. Merkezimiz, Ekim 1991 yılında Uluslararası Kadın Araştırmaları Merkezleri arasında yer almıştır. Merkez, yurt genelinde kadının statüsü konusunda kampanyalar gerçekleştirmiş ve Medeni Kanun değişikliği kampanyasında koordinasyonu üstlenerek 119 bin imzayı TBMM'ne iletmıştır. Merkezde aynı zamanda kadının statüsünü yükseltmek ve sorunlarına çözüm bulmak amacıyla, eğitimini yarıda bırakmak durumunda kalmış ve gelir getirici herhangi bir beceresi olmayan kadınlara yurttaşlık bilincini geliştirme eğitimi verilmekte ve tekstil makineleri kullanılmasının öğretildiği beceri kazandırma kursları sürdürülmektedir. Ayrıca kadınlara özellikle hukuksal sorunları için danışmanlık yapılmaktadır.

Merkez, kurucusu ve müdürü Prof.Dr. Necla Arat'ın başkanlığında 1990-1991 öğretim yılından başlayarak haftada 12 saatlik disiplinlerarası seçmeli Kadın Araştırmaları Yüksek Lisans programını ilk kez uygulamış ve 1993-1994 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler

Enstitüsüne bağlı Kadın Araştırmaları Yüksek Lisans Anabilim Dalı kurulmuştur. Programa 210 kız, 43 erkek olmak üzere toplam 253 öğrenci başvurmuş ve sınavlarda başarılı olan (76 kız, 24 erkek) toplam 100 öğrencinin 87'si (72 kız, 15 erkek) programa devam etmiştir. Yüksek lisans yapan öğrencilere Kadın Araştırmaları Giriş; Feminist Teoriler; Uluslararası Hukukta ve Türk Hukukunda Kadın; Kadın, Nüfus ve Gelişme; Siyasal Katılımcı Kadın; Cumhuriyet Döneminde Kadın Yazını; Medya ve Cinsiyetçilik; Bilimsel Araştırma Teknikleri; Kadın ve Ekonomi; İngilizce Feminist Metinler; Düşünce Tarihinde Cinsiyetçilik gibi dersler verilmektedir.

Kadın Araştırmaları Anabilim Dalında altı yıl içinde tamamlanmış olan Yüksek Lisans Tezleri şunlardır:

Bir Kadın Alanı Olarak Mutfakın Tarih İçinde Değişen Anlamı; Refah Partisinde Kadın Olgusu; Lise Tarih Kitaplarında Kadının Görünmezliği; Orta Asya Türk Kadın Tarihi; Cumhuriyet Dönemi Erkek Yazınında Kadın Kimlikleri; Popüler Kültür ve Kadın; 1980-1995 Arasında Kadınların Yazdıkları Roman ve Öykülerde Kadınlar Arası Güç İlişkisi; Türkiye'de Mülteci ve Sığınmacı Kadınlar: Bosnalı Kadınlar Örnek Olayı; Türkiye Türkçesi'nde Toplumsal Cinsiyet; Sümer, Mısır, Hint, Çin ve Türk Mitolojilerinde Yaratma (Kozmogoni) Mitler Çerçevesinde Kadın Simgeleri 1996 Yılında Yayınlanan İslamcı Kadın Dergilerinde Biçim ve İçerik Analizi; Kadın Yönelik Şiddetle Mücadelede Kadın Sığınaklarının Rol ve İşlevleri, Türkiye'den Bir Deneyim: Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı; Kadının Soyadı.

İletişim için: Prof. Dr. Necla Arat
Tel: (212)511 98 26

ODTÜ KADIN ÇALIŞMALARI PROGRAMINDA VERİLEN TEZLERDEN ÖRNEKLER

Şule Toktaş "Toplumsal Cinsiyet Bilinci: Kız Enstitülerinden 1960-1970 Yılları Arasında Mezun Olan Öğretmen ve Akademisyen Kadınlar Üzerine Bir Araştırma"

Bu çalışma, 1960 ve 1970 yılları arasında Kız Enstitülerinden mezun olan öğretmen ve akademisyen kadınların toplumsal cinsiyet bilinçlerini dört seviyede incelemiştir. Bunlar kamusal ve özel alanda annelik; çocuk cinsiyeti özelinde cinsiyet rolü değerlendirmeleri; güç ve direniş ve hayat akışı içerisinde pişmanlıklardır. Örneklem dört altı grup şeklinde kategorize edilmiştir: öğretmen olarak çalışan ve anne olan kadınlar; öğretmen olarak çalışan ve bekar olan kadınlar; akademisyen olarak çalışan ve anne olan kadınlar; akademisyen olarak çalışan ve bekar olan kadınlar. Bu doğrultuda üç odak grup toplantısı ve on dört hayat hikayesi görüşmesi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda Kız Enstitülerinin tarihsel gelişimi incelenmiş; bu okulların eğitim programı ile mezunlarının karakteristikleri arasındaki paradoksal ilişki tartışılmıştır. Toplumsal cinsiyet bilinci kavramı, kadınların toplumsal cinsiyet ilişkilerindeki konumlanışları çerçevesinde analiz edilmiştir.

Elif Bilgin "Bektaş ve Mevlevi Düşüncesi Kapsamında "İslam'da Kadın" Kurgusunun Parçalanması"

Bu çalışma, hem "İslam'da Kadın" tartışmalarını eleştirel bir biçimde ele almaya hem de bu alanda alternatif bir yaklaşım geliştirmeye yöneliktir. Burada, Bektaş ve Mevlevi düşünceleri bu alternatif yolun temelini teşkil etmektedir. Çeşitli İslami kadınsılık kurgularından biri ve bunun uzantıları, dervişlerin döngüsel anlayışlarındaki sınırsız yolculukları belirleyen aşamalar etrafında örülerek incelenmiştir.

Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa...

VOLEYBOL'DA VE BASKETBOL'DA KADINLARIN BAŞARISI

Eczacıbaşı Bayan Voleybol Takımı Avrupa Kupa Galipleri Kupası Şampiyonu olurken, Vakıfbank Bayan Voleybol Takımı Şampiyon Kulüpler Kupası ikincisi oldu. Voleyboldaki bu başarıları Galatasaray Bayan Basketbol Takımı'nın Final-Four'a kalması ve Avrupa üçüncüsü olması izledi.

Bombalar Barışı

"...Şimdi Kosova'da NATO bölgesel güç dinamiğine karşı tehlikeli bir sınava girdi. Batıların desteğiyle Kosovalılar, Rambouillet'teki görüşmelerde bir anlaşmaya imza atan taraf olarak, etkili bir güç olduklarına inanmaya başladı. Şimdi hayatları risk altında olan Arnavutlar için savaşmak durumundayız. Fakat Balkanlar'ın geleceği üzerinde düşünürken Ortadoğu'dan aldığımız dersi de unutmamalıyız: Büyük güçler, sorunlu kesimler barış yapmaya hazır değilse, barışı empoze edemezler. **Tarih göstermiştir ki, düşüncesizce askeri müdahale sözü verdiğimizde, yardım etmeye çalıştığımız insanlara daha çok zarar veriyoruz.**" (The Washington Post, 8 Nisan 1999)

NATO'dan yanlışlıkla (!)

- 4 Nisan:** Belgrad'da Tuna Nehri üzerinde bir köprü vuruldu. Üç sivil öldü, 16 sivil yaralandı.
- 5 Nisan:** Belgrad'ın güneyindeki Aleksinaç bombalandı. 12 sivil öldü, 30 sivil de yaralandı.
- 12 Nisan:** Grdeliçka'da bir demiryolu köprüsünde bir yolcu treni vuruldu. 10 sivil öldü.
- 14 Nisan:** Prizren-Cakoviça yolu üzerinde bir mülteci konvoyu vuruldu. 70'in üzerinde sivil öldü.
- 23 Nisan:** Sırbistan Radyo televizyonu RTS bombalandı. 16 radyo çalışanı öldü.
- 28 Nisan:** Surdulica kasabası vuruldu. 20 sivil öldü.
- 29 Nisan:** NATO füzeleri bu kez de 'yanlışlıkla' Sofya'nın Gorna Banya banliyösüne isabet etti. Şans eseri ölen ya da yaralanan olmadı.
- 1 Mayıs:** Luzane köprüsünde bir yolcu otobüsü ikiye biçildi. Sırlara göre 60, bağımsız kaynaklara göre 24 kişi öldü.
- 3 Mayıs:** İpek'ten Karadağ'a giden bir yolcu otobüsü vuruldu. Çoğu kadın ve çocuk 20 sivil öldü.
- 7 Mayıs:** Niş'te bir pazar yeri msket bombalarının hedefi oldu. 15 kişi öldü, 60 kişi yaralandı.
- 8 Mayıs:** Üç NATO füzesi, CIA'nın Belgrad haritası 1992 tarihli olduğu için, Çin Büyükelçiliği'ni vurdu. 4 sivil öldü, 20 sivil yaralandı.
- 13 Mayıs:** Korisa Köyüne sığınan mültecilerden 100 kişi öldü, 50 kişi yaralandı.

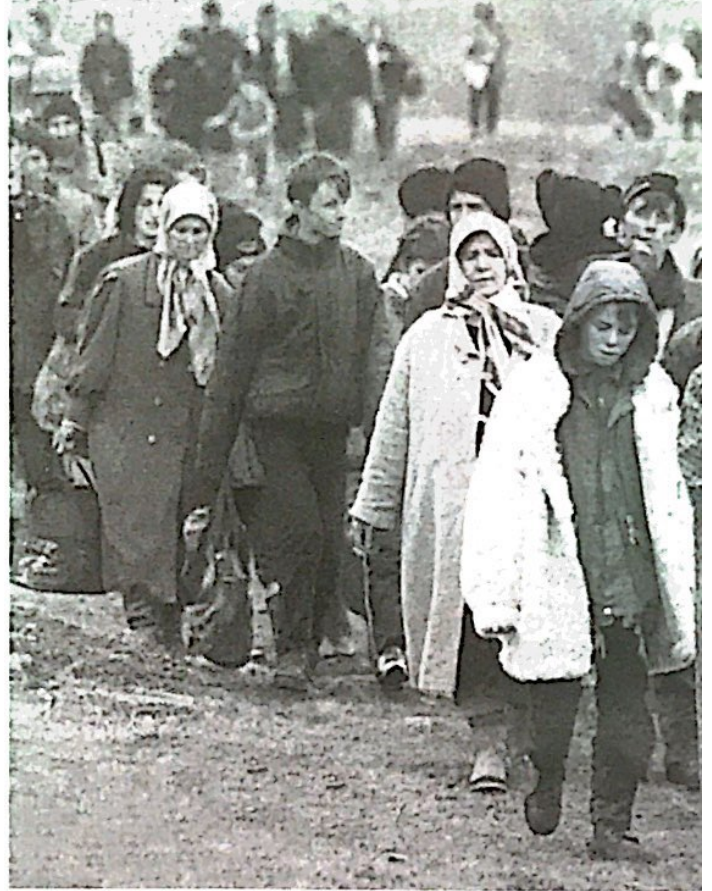
Sırada neresi var?

evlerine kilitlendiğini ve yakıldığını gördüm. Kuzenimin on kişilik ailesi de kurşuna dizildi", (Cumhuriyet, 6 Nisan 1999)

görmeye yolumuzu değiştiriyorduk. NATO operasyonundan bir ay kadar önce artık baskı ve şiddet dayanılmaz noktaya ulaşmıştı. Operasyon başladıktan sonra Sırp polisler ve hükümete bağlı siyah kar maskeli birlikler tek tek kapılarımızı çalmaya başladı. Bizi de topladılar, akşama kadar gideceksiniz, yoksa çaluk çocuk hepinizi öldürürüz, yanınıza hiçbir şey almayacaksınız dediler. Niye diye sordum, git Clinton'a sor o cevap versin dedikten sonra gülüşüp gittiler. Tüm mahalle evlerimizi kilitleyip, yola düştük. (Nisan 1999)

Şefiye Bulak: "Kalabalık halinde yürüyorduk. Aramızda çok sayıda çocukta vardı. Çocuklardan altısı yollarda soğuktan hastalanıp öldü. Anne babaları onları orada belki bir daha asla bulamayacakları yerlerde gömüp yollarına devam etti. Aklımız hem evlerimizde, hem toprağa verdiğimiz altı yavruda kaldı." (Milliyet, 2 Nisan 99)

Tanıklıklar

Turcan, "Biz ayrılmadan birkaç gün önce, gece yarısı dört komşu oğlunu evlerinden aldılar, sabah onları çöplükte boyunları kesilmiş bulduk. Anladık ki, artık bize oralarda yaşam hakkı yok. Tek tek kafalarımızı kesecekler. Barış olur mu bilmem, ama tekrar evime dönmek istiyorum".

İlyas Morina: "Kuzenimin 8 aylık oğlunun Sırp polisince bıçaklanarak öldürüldüğünü gözlerimle gördüm. Nedeni de kuzenimin polisin istediği parayı verecek durumda olmamasıydı." (Cumhuriyet, 6 Nisan 1999)

Selviye Ukay: "Annem ve bir çocuğum öldürüldü. Yalnızca yıkıntıların arasında çıkarabildiğimiz yaralıları beraberimizde getirebildik". (Cumhuriyet, 6 Nisan 1999)

Mehmet Elişani: "Berişa ailesinin sekiz üyesinin Suva Reka'daki

Biri doktor üç kızını geride bırakan bir mülteci kadın: "Doktor kızım" "Hastalarımı bırakmam

Getirebilir mi?..

diğer kızlarımda topraklarımızı terk etmeyeceğiz diyerek Kosova'dan ayrılmadılar, şimdi yaşıyorlar mı bir daha yüzlerini görebilecek miyim bilmiyorum". (Radikal 7 Nisan, 1999)

Valbona: "Eşim Priştine'de doktordu. Sırp kadınları, çocukları ve erkekleri birbirinden ayırdılar. Şimdi kocamın yaşayıp yaşamadığını bile bilmiyorum. (Radikal, 7 nisan 1999)

Dren Saka (10 yaşında): "Annemi, 3 kız kardeşimi, kuzenlerimi, amcamı teker teker vurdular. Onları tanıyorduk, çünkü suratlarına maske takmamışlardı. Onlar orada yaşayan Sırpardı. Ardından beni de vurdular. Yere düştüm ama ölmedim ölü numarası yaptım. Sonra bana bakmadıkları bir sırada yandaki odaya kaçtım. Bu oda yangından dolayı dumanla kaplanmıştı ama onlar gidene dek bekledim."

(Radikal 7 nisan 1999)

Sırp Kosova'da kadınlara sistematik tecavüz

Sırp Kosova'da kadınlara sistematik tecavüz uyguluyor. Geleneklere bağlı Arnavut kadınlarının çoğu başlarına gelenleri anlatmaktan kaçınırken suçluların yakalanması için konuşanlar da var. Mülteci kamplarındaki psikologlara konuşanlardan 14 yaşındaki Sabriye kaç kere tecavüze uğradığını anlatamayacak kadar kötü durumda olanlardan biri. Kosova-Arnavutluk sınırındaki Vernice'den giriş yapan 30 mülteci kadının tecavüze uğradıklarından da görgü tanıklarının İtalyan basınına konuşması sayesinde haberdar olundu.

(Radikal, 14 Nisan 1999)

KOSOVA KRİZİ

NATO'nun Kosova'ya askeri müdahalesi dikkatleri bir kez daha Balkanlara çekti. Kökenleri Osmanlı dönemine giden Kosova sorununun bu noktaya gelmesinde en önemli rol, hiç şüphesiz hedeflerine ulaşmak için şiddeti meşru bir yöntem olarak görmekten çekilmeyecek iki karşıt milliyetçi proje tarafından aynanmıştır. Arnavutların ve Sırpların "büyük vatan" sevdalarının ortasında kalan Kosova'da sorunun yakın dönemdeki kökleri 1974 yıllarına gidiyor.

Tito 1974 yılında, uzun vadede etnik kökenli herhangi bir çatışmaya meydan vermemek için ülke sınırları içinde kalan Vayvodina ve Kosova dahil birçok bölgeye oldukça geniş özerklik veren bir anayasal düzenleme gerçekleştirdi.

Bu düzenlemeyle Yugoslavya'nın toprak bütünlüğünü koruyacağına inanan Tito'nun 1980 yılında ölümüne değin, Kosova'da yaşayan Arnavut çoğunluk hariç, Yugoslavya'nın federe yapısı içinde kendilerine geniş haklar bulan Sırp, Hırvat, Sloven, Makedon ve Müslümanlar, uzun vadede Cumhuriyete dönüştürebilecekleri alt yapıyı hazırlamak için geniş bir manevra alanına kavuştular. Özerk bölge statüsüne sahip Kosova'da ise, nüfusun yüzde 90'ını oluşturan Arnavutlar, Tito'nun ölümünün üzerinden daha bir yıl geçmeden Sırplarla kendilerini bir çatışmanın içinde buldular.

İki karşıt milliyetçi projenin mücadelesi, 1989 yılında Miloseviç'in tek taraflı olarak Kosova'nın özerk statüsüne son vermesiyle doruğa ulaştı. Bir yıl sonra Kosovalı Arnavutlar Ibrahim Rugova'nın başkanlığında bağımsız Kosova Cumhuriyeti'ni ilan ettiler. Belgrad yönetiminin hiç bir şekilde tanımadığı bu girişimin akabinde Kosovalı Arnavutlar Sırp'lara karşı "sivil itaatsizlik politikası" izleyerek şiddetin olmadığı bir muhalif tutum benimsediler.

1992'de Yugoslavya'nın fiilen ortadan kalkmasıyla, Slovenya, Hırvatistan, Bosna ve Makedonya sırasıyla bağımsızlıklarına kavuştular ve Birleşmiş Milletler tarafından kabul edildiler. 1995'te Dayton Antlaşması, Bosna-Hersek'teki savaş son verirken Kosova sorunu tamamen kenara itilmişti. Sırbistan ve Karadağ'ın birleşimiyle ortaya çıkan Yugoslavya Federal Cumhuriyeti, bu tarihten itibaren bu birleşimin onanmadığı Kosova'da karşısında gittikçe yükselen bir karşı tavır buldu. Rugova'nın pasif tavrını reddeden Kosovalı muhalif Arnavutlar, 1997 yılında, mücadeleyi silahlı bir platforma çekecek olan Kosova Kurtuluş Ordusunu kurdular. Bu gerilla hareketi, Amerikan desteğini arkasına alarak gerilimin tırmanmasına yol açarken, Belgrad yönetimi de Arnavut yerleşkelerine yönelik saldırılarına hız verdi.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1998'in Eylül ayı içinde aldığı Belgrad'ın Arnavutlara karşı başlattığı saldırıları durdurması konusundaki kararın uygulanması için NATO Daimi Konseyi devreye girdi. 1998'in Ekim ayında Belgrad yönetimine karşı ilk ultimatomu veren NATO Daimi Konseyi'nin girişimleri sonuçsuz kalırken, 1999 şubat ayı sonunda Rambouillet'de Kosova'nın silahsızlandırılması, bölgenin eski özerk durumunun yeniden tesisi, burada bir barış gücünün konuşlandırılması ve bölgenin nihai statüsünün beş yıl sonunda Kosovalıların görüşü doğrultusunda belirlenmesi kararları alındı. Bu planı da reddeden Miloseviç, ülkesinin nüfusunu, çocuk çocuk demeden NATO bombardıman uçaklarının altında bırakmaktan çekinmedi.

DÜNYA KADINLARINDAN

PEKİN EYLEM PLATFORMU

Geçen sayımızdaki yazıda Kadın ve Yoksulluk, Kadınların Eğitimi, Kadın ve Sağlık başlıklarındaki sivil toplum kuruluşlarına yönelik hedef ve eylemlere değinmiştik. Bu sayıda ise Pekin Eylem Platformu'nda yer aldığı sıra ile Kadına Yönelik Şiddet, Kadın ve Silahlı Çatışma, Kadın ve Ekonomi bölümlerine göz atacak ve yine hedef ve eylemlerden sözedeceğiz. Bu arada Pekin Dördüncü Dünya Kadın Konferansı'na gitmeden önce Türk Hükümetinin taahhütler metninde yer alan gerçekleştirilmesi planlanan bazı iyileştirme hedeflerinden bahsedeceğiz.

Pekin Eylem Platformu, kadına yönelik şiddet konusunda hedef ve eylemlere geçmeden önce şiddetin içereğine değinir: Buna göre 'dayak dahil aile içinde meydana gelen, fiziksel cinsel ve psikolojik şiddet, evdeki kız çocuklarının cinsel istismarı... evlilikte tecavüz, kadınların zararına olan kadın sünneti gibi geleneksel uygulamalar, tecavüz, cinsel taciz, işyerlerinde, okullarda, toplum içinde meydana gelen fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet, kadınların zorla atılıp satılması, fahişeliğe zorlanması, devletin yürüttüğü ve göz yumduğu şiddet, kadına yönelik şiddet tanımı içine girer.

Platform metni kadına yönelik şiddetle ilgili bilgide Nairobi Üçüncü Dünya Kadın Konferansı'ndan bu yana bir gelişme kayıt edildiğini kabul ediyor ancak sosyal ve ekonomik statünün düşük olmasının kadına yönelik şiddetin hem nedeni hem sonucu olabileceğini konunun erkeklerle karşılaştırıldığında, kadınları ikinci plana iten en önemli sosyal mekanizma olduğunu da söylüyor. Kadına yönelik şiddetin kadını erkek arasında çağlar boyu sürmüş olan eşitsiz güç ilişkilerinin görünür yüzü olduğunu, şiddeti meşru gören geleneklerin kadına uygun görülen düşük statüyü sürekli hale getirebileceğini belirtiyor. Hükümetler kadına yönelik şiddeti ele alırken, bütün politika ve programlara cinsiyete dayalı bakış açısını yerleştirmek amacıyla etkin ve görünür bir politika izlemeye çağırılıyor. Bu bölümde kadına yönelik şiddeti önlemek ve ortadan kaldırmak için bütünsel önlemler almak olarak tanımlanan hedefin altında hükümetler için önerilen bir dizi eylemin yanı sıra hükümetlerin, sivil toplum örgütlerinin, medyanın ve yerel yönetimlerin dahil olduğu aktörler için gerçekleştirilmesi önerilen eylemlerden bazıları şunlar:

- Şiddete maruz kalmış kadın ve kız çocuklarına mali yönden güçlü sığınma evleri, destek ve yardımın yanı sıra tıbbi, psikolojik ve diğer danışma hizmetleriyle, gerekli olduğunda ücretsiz veya maliyeti az hukuki yardım sağlamak ve uygun bir geçişme yolu bulmalarına yardımcı olmak;
- Suç teşkil eden ve kadının insan haklarının ihlali anlamına gelen şiddet hareketleri konusunda halkı eğitecek ve bilinçlendirecek programlar ve uygulamalar geliştirmek;
- Kız ve erkek çocukları, kadınları ve erkekleri, ailedeki toplumdaki şiddetin, kişi ve toplum üzerindeki zararlı etkilerine duyarlı kılmak amacıyla eğitici ve öğretici programlar, bilgilendirme kampanyaları düzenlemek ve finanse etmek, onlara, şiddete başvurmadan iletişim kurmanın yollarını öğretmek, kendilerini ve başkalarını bu tür şiddetten koruyabilmeleri için kurbanların ve potansiyel kurbanların eğitilmesini sağlamak;
- Medyanın, kadını erkekten klişeleşmiş olmayan görüntülerini yayma ve şiddeti körükleyecek medyatik sunuş biçimlerinden kaçınma sorumluluğuna ilişkin bilinci artırmak ve medyanın içeriğinden sorumlu

olanları, mesleki yönetim kuralları ve koşulları oluşturmaya teşvik etmek, ayrıca, medyanın, kadına yönelik şiddetin nedenleri ve etkileri konusunda halkı bilgilendiren ve eğitimdeki ve kamuoyunda bir tartışma açmadaki önemli rolüne ilişkin bilinci artırmak.

1949 tarihli Savaş Zamanlarında Sivil Halkın Korunmasına İlişkin Cenevre Sözleşmesi ve 1977 tarihli Ek Protokol kadınların aşağılayıcı muamele görme, tecavüz ve fahişeliğe zorlama, onur kırıcı her türlü saldırıya karşı korunacağını belirtir. Dünya İnsan Hakları Konferansı'nda kabul edilen Viyana Deklarasyonu ise silahlı çatışmalarda kadının insan haklarının ihlal edilmesinin uluslararası insan haklarının ihlal edilmesi demek olduğunu dile getiriyor. Silahlı çatışmalar, kadın ve çocukları mülteci durumuna koyuyor ve kitlesel olarak ülkelerini terketmeye zorluyor. Birçok durumda kadın ve çocuk olan sivil kurbanların sayısı, savaşta ölen askerlerden daha çok oluyor. Yani terörizm ve silahlı çatışmalar toplumdaki statüleri ve cinsiyetleri nedeniyle kadınları ve kız çocuklarını daha çok etkiliyor. Çatışan taraflar ceza olarak tecavüz uygulayabiliyor. "Silahlı çatışma durumunda kadınlar, yerinden edilme, evin ve diğer mülkün kaybı, yakın akrabaların kaybı veya iradesi dışında ortadan kaybolması, yoksulluk, ailenin dağılması ve bütünlüğünün bozulmasıyla karşı karşıya kaldıkları gibi, özellikle etnik temizleme politikalarının ve diğer yeni şiddet biçimlerinin sonucu olarak cinayet, terörizm, işkence, kayıplar, yakın akrabalarının ortadan kaybolması, cinsel kölelik, tecavüz, cinsel taciz ve gebeliğe zorlanma gibi durumların kurbanı olmaktadır". Dünyadaki göçmen mültecilerin %80'sini oluşturan kadınlar ve çocukların yerleştirildikleri ülkede büyük dayanıklılık, beceri gösterdikleri veya kendi ülkelerine olumlu katkıda bulundukları biliniyor.

Pekin Eylem Platformu Kadınlar ve Silahlı Çatışma bölümünde, barış kültürünü yayma çabalarında kadınların katkısını artırmak hedefinin altında hükümet dışı örgütlerin de dahil olduğu aktörlere şu eylemleri öneriyor:

- Çatışmaların barışçı yollarla çözümünü ve eğitim, öğretim, toplumsal faaliyetler, özellikle genç kadınlar için gençlik değişim programları yoluyla barış, uzlaşma ve hoşgörüğü yaygınlaştırmak,
- Silahlı çatışmaların kadın ve çocuklar üzerindeki etkisini, kadınların ulusal, bölgesel ve uluslararası barış hareketine katılımlarının etkisini ve doğasını inceleyecek, kadınların da katılacağı barış araştırmalarını geliştirmeyi teşvik etmek, araştırmalara katılmak ve şiddet ile çatışmaların çözümüne ilişkin yenilikçi, mekanizmalar belirleyip bunları topluma yaymak ve kadınlarla erkeklerin kullanmasını sağlamak.
- Devletin özellikle kadınlara yöneltilmiş şiddete gösterilecek tepkiler konusunda kriterler ve standartlar geliştirme çabalarını desteklemek ve yaygınlaştırmak, bu tip kriterler ve standartlar geliştirme girişimlerinde bilgi alışverişi yapmak ve bunların adil ve tutarlı bir biçimde uygulanmasını sağlamak.
- Mülteci kadınların, uluslararası korumaya ihtiyaç duyan diğer yerinden edilmiş kadınların ve ülke içinde yerinden edilmiş kadınların kendine güven kapasitesini artırmak, mülteci ve geri dönmeye karar veren topluluklarda başta genç kadınlar olmak üzere, kadınlara liderlik ve karar vermeye ilişkin programlar sağlamak.

Dünyanın birçok bölgesinde kadınların parasal, ticari ve diğer ekonomik politikaların düzenlenmesi dahil ekonomik karar alma mekanizmalarında yeterince temsil edilmemektedir. Kadınlar ücretli emeklerinden çok daha fazlasını ücretsiz olarak hane halkının bakımına, beslenmesine yani yeniden üretim faaliyetlerine harcamakta bu yolla kalkınmaya ciddi bir katkı vermektedirler. Oysa bu katkı sayısal olarak hesap edilmeden ulusal ve uluslararası kayıtlara geçmeden kalır ve sosyal açıdan kabulü zorlaşır.

Eylem Platformunun Kadınlar ve Ekonomi bölümünde yer alan eylemlerin bir çoğu hükümetlere yönelik. Ancak özellikle düşük gelirli kadınların iş bulabilmelerine yönelik hizmetlere, mesleki eğitim ve iş piyasalarına, bilgiye ve teknolojiye ulaşmalarını sağlamak olarak tanımlanmış olan hedefte hükümetler, özel sektör ve kadın kuruluşları da dahil olmak üzere birlikte **sivil toplum kuruluşlarına** şu eylemler öneriliyor:

- "Kadınların özellikle genç kadınların ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde ekonomiye ilişkin karar verme mekanizmalarına katılmalarına imkan tanıyacak, bu düzeylerde hazırlanmış, işte, mali idareyle ve teknik becerilerle ilgili değişik eğitimler vermek.
- Özellikle kırsal bölgelerde, pazarlama imkanları ve mali destek sağlayarak marjinal kadınlar dahil kadınların üretim ve pazarlama kooperatiflerine katılımını güçlendirmek.
- Pazar ekonomisine girmeye çalışan kadınlara, teknik yardım, danışmanlık hizmetleri, mesleki eğitim ve hizmet içi eğitim imkanları sağlamaya önem vermek.
- Geleneksel tasarruf yöntemlerinin dahil olduğu kredi ağlarını ve yenilikçi yatırımları desteklemek."

PAKİSTAN'DAN EYLEM ÇAĞRISI

6 Nisan 1999 tarihinde, Samia Sarwar-Imran adlı kadın, danışmak için gittiği AGHS-Lahor'da bulunan ve çok iyi bilinen bir yardım ve insan hakları grubu ofisinde, annesi, amcası ve Ticaret Odası Başkanı olan babası tarafından hunharca öldürülmüş. 29 yaşındaki Samia, AGHS ofisine ilk olarak 26 Mart 1999 tarihinde gitmiş ve kocasından boşanmak isteğini belirterek kendisine yol gösterilmesini istemiş. Samia'nın öldürülmesi kadar, sonrasında olanlar da ürkütücü. Bu olayın ardından hiç kimse tutuklanmamış. Bunun yanı sıra aile AGHS yöneticileri Asma Jahangir, Hina Jilani ve diğer kadın dektekçileri hedef alan bir kampanya düzenlemek için bütün nüfuzlarını kullanmışlar. Şu anda hayatları tehlikede olan bu kadınlara yardım amacıyla başlatılan uluslararası bir kampanyaya katılmak isterseniz, aşağıdaki İngilizce mesajı verilen adrese yollayabilirsiniz.

Dear Sir,

We demand immediate and full protection to Asma Jahangir, Hina Jilani, Shahtaj Qizalbash and other human rights activists. Also we demand, the case against the murderers of Samia Sarwar/Imran be investigated by senior officers able to resist the political and social pressures being mounted.

Sincerely yours

e-mail adresi: primeminister@pak.gov.pk

fax: (92-51) 920 88 90 - (92-51) 920 15 45

Nurser'e Dair

Nurser'in ölümünden bir gün önceydi, mimarlık bürosunun önünden geçiyordum- kafamı kaldırıp baktım. Ofisin ışıkları sönmüştü. Uzun zamandır istememe rağmen onu ziyaret edememiştim. "Bu hafta" içinde dedim "onu ziyaret edeceğim" Ölüm haberini aldığımdaya yaşadığım şaşkınlıkla birlikte bir de kabulleniş vardı- sanki o bunu ne zamandır hazırlıyordu. Şiddetten kaçışı gibi bunu da planlıyordu. Son zamanlarda kendini hızlı çalışma temposuyla yavaş yavaş tüketiyordu. Kızını üç yıl önce kaybetmişti ve bu kayıp onu hiçbir zaman görmediğim kadar 'söndürmüştü'. O 'her toplantının ortasına "pat" diye düşen', heyecanla ve hareketle konuları tartışan, fikirlerini sonuna kadar, bazen insanları kırarcasına savunan, sonra bir şekilde onların gönüllerini almaya çalışan, sarışın, son zamanlarda kızıl saçlı kadının yerinde gülen gözlerine rağmen acı çeken bir Nurser vardı.

Mor Çatı'ya 1989'da kuruluş aşamasında katıldım ve ilk toplantılardan aklımda kalan simalardan en göze çarpanlardandı Nurser. Keskin zekası olayları hemen kavrayarak çözüm yolları üretmesi, sonuna kadar inancını ve dinanizmini yitirmeden kadınlar için direnmesi, belli ki onu yaşadığı şiddet süreci boyunca ayakta tutan özellikleriydi. 'Şiddet ortamından kendimi dışarı atmam tam on sene sürdü,' demişti. 'On sene boyunca durmadan planladım. Bir sonraki hareketimin ne olması gerektiğini düşündüm ve onu gerçekleştirmek için alt yapısını hazırladım.' Şiddetin konuşulmadığı, varlığının bile dile getirilmediği yıllarda, bugünkü destek olanaklarından yoksun, bu süreci yaşayan, direnen ve şiddetten kurtulacağı günleri planlayan bir kadın. Türkiye'de aile içi şiddetin tanıklığını yapan ilk kadın. Mor Çatı'nın kuruluşu öncesinde ve sonrasında kadın hareketine ve Mor Çatı'ya yaptığı katkıları yadsınamayacak kadar çok olan biri. Başvuru alan, kadınların duygularını topladığı arşiv ve toplantılarda aldığı notlarla ciddiyetini ortaya koyan, Mor Çatı'nın her tahtasında emeği olan, branşı olan mimarlıkla ilgili tüm konuları üstlenen bir Mor Çatı gönüllüsü. Mor Çatı'nın politikalarının belirlenmesinde önemli rol oynayan, doğru yerde, doğru zamanda olan bir dost. Habitat Konferansı sırasında feminizmin militan savunucusu: kırmızıya boyanmış saçları, mini eteği ve botlarıyla kadınları rahatlıkla kontrol edebilecek çerçeveler arasında tutmaya çalışanları yüksek sesle protesto eden bir Mor Çatı'lı 'Ben buradayım, ben de varım! diyen bir kadın.

Ölümü çok ani oldu. Kimse ona ölümü yakıştıramadı. Nurser'e dair söylenecek o kadar çok şey vardı ki Mor Çatı'da bir anma toplantısı düzenledik. Herkes onunla ilgili anılarını anlattı, onda gördüğü farklı yanları dile getirdi. Söylenenleri bu yazıda bir araya toplamaya çalıştım. Ben onu en çok dost yanıyla anımsıyorum. Mor Çatı ve ben ilk defa bir arkadaşımızı kaybettik.

Şermin - Utku - Bilgen

Sevgili Kadın Dostlar,
Ablam Nurser'in gidişiyle ilgili duyarlılığınıza teşekkür ediyorum. Birlikte çıkmıştık yola ama yalnız devam edeceğim.... Hepinize ayrı ayrı sevgilerimi gönderiyorum.

Gülser Öztunalı Kayır Telefon ev : (242) - 322 92 34 ve Telefax : (242) 322 76 08
Telefon iş: (242) - 227 85 44 • Fax : (242) - 227 44 54

SEÇİMLERİN ARDINDAN

Seçimlere yönelik KA-DER neler yaptı, neleri başardı, neleri yapmayı planlıyor?

KA.DER erken seçimin kesinleşmesinden itibaren önceliği lobcilik çalışmalarına, basın-yayın yoluyla kadınların eksik temsilinin kabul edilemezliğini sürekli işlemeye ve gerek üyelerine, gerekse kadın politikacılara yönelik eğitim çalışmalarına verdi.

KA.DER'in iki şeyi başardığı söylenebilir: Kadınları aday olmaya cesaretlendirmek ve siyasal ortamı biraz daha kadından yana değiştirmek. Somut bir seçim çevresinden örnek vereyim: İzmir eskiden de kadınlara kapalı bir yer değildi. 1995'te değişik partilerden 4 kadın milletvekili seçmişti. Bu kez inanılmaz bir aday adayı patlaması oldu. Muhtarlık, belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği düzeyinde çok sayıda kadın göreve talip oldu. Ancak listeler kesinleştiğinde aday sayıları azalmıştı. Gene de Büyükşehir ilçelerinde 11 kadın belediye başkanlığına adaydı. Bu bir rekordur. Milletvekilliğinde ise 20 parti listelerinde 93 kadın aday gösterdi. Bunlardan barajı geçebilecek olanların listelerinde, seçilme şansı tanıyan 1.-5. sıralardan aday olan kadınların sayısı 10'a düştü. Seçilebilen ise sadece 2 kadın var: ANAP 1. sıradan Işıl Saygın ve DSP 4. sıradan Güler Arslan. Türkiye genelinde de benzer bir süreç işledi. 2000'in çok üstünde kadın adaydan yalnız 200 kadarı kesin aday listelerine girebildi; bunlardan ancak 80 kadarı seçilebilecek sıralarda yer aldı ve sonunda sadece 23'ü seçilebildi. Kısacası, KA.DER kadınları cesaretlendirdi, ama partilerin karar alıcılarını ikna edemedi. Meclise kadın temsilci gönderen partilerden en başarılısı DSP oldu. Görevi biten meclisteki 13 kadın temsilciyi tek başına bu kez DSP seçti. Burada, en çok kadın aday gösteren partinin kadın seçmenden destek gördüğü -ve tersi- savı bir kez daha doğrulandı. Gene de, DSP'nin oy patlaması yaptığı İzmir'de seçilebilecek sırada sadece bir kadın adaya yer vermiş olması, başarıyı sınırladı. Öbür partilerden CHP ve ANAP mesajı almadılar ve kaybettiler.

KA.DER üyesi kadınlardan pek çoğu adaylık aşamasında elendi (CHP'den adaylıklarını çeken Oya Araslı ve Yaşar Seyman gibi). Bazıları da listedeki yerlerinin kurbanı oldular. Örneğin, ANAP'ta Lale Aytaman 1. sırada aday olmayı fazlasıyla hakkeden bir milletvekili olduğu halde, Kocaeli'nde 2. sırada aday yapıldı ve kazanamadı. Sibel Çarmıklı da İstanbul'daki nabız yoklamasında 4. sırayı kazandığı halde önüne iki erkek konuldu, seçilmeyi başaramadı. Buna karşılık, DSP'nin oy patlamasından yararlanan Gönül Saray (Amasya 1. sıra) ve İstanbul 8. sıra aday Yücel Erdener

seçilmeyi başardılar. Kısacası, seçilen kadınlar arasında az sayıda KA.DER üyesi var. Şimdilik...

Genelde partiler dengesini altüst eden, meclisin yarından çok fazlasının yenilendiği bir seçim yaşandı. Bu bağlamda eski milletvekili kadınlardan yalnız 5'i sandalyesini koruyabildi. Seçilen 23 kadın milletvekili KA.DER'in değişim için gerekli gördüğü sayının altında kalıyor, ama KA.DER'in çalışmasının boşa gitmediği de açık. Türkiye'de kadınların seçme ve seçilme hakkını kazanmasından bu yana ulaşılan en yüksek sayıya ve 1935'teki orana (%4,18) ulaşıldı sayılır. Bu, aynı tempoda çalışırsak, 2000'lerde hedefi yakalamanın mümkün olduğunu gösteriyor.

KA.DER, çalışmalarını, lobicilik ve eğitime, örgütlenmeyi yaygınlaştırma ve yurttaş eğitimini de katarak, hiç ara vermeden sürdürebilmelidir. Hemen yapılması gereken bir çalışma da, seçilen kadınlarla tanışarak, mecliste "partilerarası bir kadın platformu" oluşturmaktır. Önceki mecliste kabul edilen "kadın-erkek eşitliği daimi komisyonu" kurulmalıdır.

Şirin Tekeli

18 Nisan 1999'da Milletvekili Seçilen Kadınlar

1. Adana	: DSP Tayyibe Gülek	(3. sıra)	İktisatçı
2. Amasya	: DSP Gönül Saray	(1. sıra)	Kimya Müh. (*)
3. Ankara	: DSP Melda Bayer	(4. sıra)	İşletmeci
4. Ankara	: DSP Esvet Özdoğu	(5. sıra)	Diş Hekimi
5. Ankara	: FP Oya Akgönenç	(1. sıra)	Hukukçu
6. Ankara 2	: DSP Ayşe Gürocak	(4. sıra)	Eğitimci
7. Antalya	: MHP Nesrin Gürocak	(2. sıra)	Tıp Doktoru
8. Aydın	: DSP Sema Pişkinsüt	(1. sıra)	Tıp Doktoru (MV)
9. Bilecik	: DSP Sebahat Vardar	(1. sıra)	Diş Hekimi
10. Çorum	: MHP Melek Denli Karaca	(3. sıra)	Tıp Doktoru
11. İçel	: DYP Ayfer Yılmaz	(1. sıra)	İktisatçı (MV)
12. İstanbul 1.	: DSP Sulhiye Serbest	(6. sıra)	Eğitimci
13. İstanbul 1.	: DSP Yücel Erdener	(8. sıra)	Ziraat Müh. (*)
14. İstanbul 1.	: FP Merve Kavakçı	(4. sıra)	Bilgisayar Müh.
15. İstanbul 2.	: ANAP Nesrin Nas	(3. sıra)	Mali Danışman
16. İstanbul 2.	: DSP Perihan Doğan	(8. sıra)	Matematikçi (*)
17. İstanbul 3.	: DSP Nezire Karakuş	(5. sıra)	Avukat
18. İstanbul 3.	: FP Nazlı Ilıcak	(3. sıra)	Gazeteci
19. İstanbul 3.	: DYP Tansu Çiller	(1. sıra)	İktisatçı (MV)
20. İzmir 1.	: ANAP Işıl Saygın	(1. sıra)	Mimar (MV)
21. İzmir 1.	: DSP Güler Arslan	(4. sıra)	Eğitimci
22. Kayseri	: DYP Sevgi Esen	(1. sıra)	Avukat
23. Kocaeli	: DYP Meral Akşener	(1. sıra)	Öğretim Ü. (MV)

(*) KA.DER üyesi

Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa...

*Mardin-Kızıltepe'nin ilk kadın belediye başkanı HADEP'li Cihan Sincar; Adaylığım ile kadınlara bir güven geldi. Eski başkan "Koltuğuma bir kadın mı oturacak, olacak iş değil" diyordu. Öncelikle bunu gördü kadınlar. Bizde bir şey olabilirmişiz' dediler. Onların ayakları üzerinde durması, kızların okutulması için herşeyi yapacağım" dedi. Feodalizmin ayakta olduğu, kadınların çarşıya تنها saatlerde çıktığı Derik'e HADEP'li Ayşe Karadağ Belediye Başkanı oldu. 14 yaşında 'berdel' usulüyle evlendirilip İstanbul'a giden ilkokul mezunu Karadağ 32 yıl sonra doğduğu beldeye belediye başkanı olarak döndü.

SEÇİMLERİN ARDINDAN

Kadın Adaylardan İzlenimler

"Ağlamayan çocuğa meme vermiyorlar..."

Aday adayı olma kararını vermemin bir kaç nedeni vardı. 1) Ağlamayan çocuğa meme vermiyorlardı ve Mecliste ağlayacak birine gereksinim vardı. Kadına yönelik şiddet uygulamasının devletin resmi politikası olduğunu düşünüyorum. Bunun değişmesi için canla başla çalışacak birine gereksinim vardı ve ben bunlardan biri idim. 2) Kadınlar (en azından benim ilişkim olanlar) beni Mecliste görmek istediklerini söylüyorlardı. 3) Kadınların karar mekanizmalarında yer almaları gerektiğine inanıyor ve iddia ediyorum ama bunu, Türkiye'de genelde olduğu gibi, hep başkalarından beklemenin kendimle çelişkili olacağını düşündüm. Başvurduğum parti açısından tamamen pasif kalmam gerekiyordu. Bana söylenene göre aktif, kişilikli insanlardan hoşlanıyorlardı. Adaylık, başkanın veya onun ekibinin iki dudağı arasında, son derece "keyfi" idi.

"Kadın aday Kilis'den oy alamaz!"

"Kiliste 15 seneye yakın serbest diş hekimi olarak çalıştım. Meslek hayatım süresince çeşitli siyasi partilerden ve kamuoyundan siyasete girmem konusunda ısrarlı teklifler aldım. 1999 seçimlerinde de teklifler tekrar edildi. Zamanlamanın uygun olduğunu düşündüm. Sn. Bülent Ecevit'in devlet ve siyaset adamlığı bu partiyi seçmeme neden oldu. . Ancak Kilis örgütündeki "biz bir kadını milletvekili mi seçtiririz" zihniyeti Genel Merkeze kadın aday Kilis'den oy alamaz şeklinde yanlış yansıtıldı. Ne yazık ki yeterli kamuoyu araştırması yapamayan Genel Merkez bu doğrultuda karar vererek yanlış aday tesbitiyle benim kişisel oylarımın katkısıyla kesin kazanılacak milletvekilliğini kaybetti."

Nilüfer Çeliker Kayalar

Kilis Milletvekili aday-adayı

Bu durumun teselli edici yanı herkese aynı kuralların uygulandığını düşünmem oldu.

Herşeye rağmen o partiden "evet efendim"ci olmayan birilerini seçmesini ummak istedim.

Ancak hemen ifade edeyim ki seçilmediğime üzülmедim. Mesleğime bağlıyım. Seviyorum içinde bulunduğum konumda daha özgürüm. Sansüre tâbi değilim. O nedenle aday olabilmek için çok da candan çalışmadım. Hoş çalışmanın işe yarayacağını da sanmıyordum ya! En hoş anım Halimenin heyecanı oldu.

Son genel seçimlerin kadın adaylar açısından en önemli anlamı, bugüne kadar en fazla sayıda kadın aday adayı olmak için başvurdu. Bu, kadınların siyasete soyunma konusunda kendilerine güvenlerinin arttığının göstergesidir ki bundan sonraki seçimlerde siyasette yanı karar mekanizmalarında yer alacak kadınlar..

Canan Arın

Milletvekili aday-adayı

"Gerçek sorunları tartışmıyoruz"

"Susurluk yaratıcılarını meclise gönderen Susurluk olayının içyüzünü ortaya çıkaranları ise meclis dışında bırakan halkımız,... iş, ekmek, özgürlük diyen, daha iyi yaşam, çalışma ve sağlık koşulları, eğitim, isteyenlerin, ekonomik uçurumların giderilmesini, düşüncenin özgürleşmesini savunanların, işkencenin ve şiddetin olmadığı bir düzeni özleyenlerin ise yüzüne bakmadı.

Kısacası, Türkiye'nin gerçekten çok önemli olan sorunlarını konuşamadığı, tartışamadığı ve çözüm üretilmediği için (tıpkı küçük ve çaresiz bir çocuk gibi) sokaklara çıkıp domateslerin üzerinde tepinerek halledeceğini sandı ve öyle seçti."

Zerrin Koçyiğit

Y.Ayrancı'da muhtar aday

Milletvekili Seçimlerinin Kadınlar Yönünden Sonuçları

- TBMM'indeki oran: %4.35, 1934'ten bu yana en fazla kadın, 1935 oranına çok yaklaştı.
- En çok kadın milletvekili, üç büyük ilden girdi: Toplam 14: İstanbul: 8 (4 DSP, 2 FP, 1 ANAP, 1 DYP); Ankara: 4 (3 DSP, 1 FP); İzmir 2: (1 ANAP- 1 DSP).
- Partilere göre dağılım: DSP-13, DYP-4, FP-3, ANAP-2, MHP-2
- Beş eski kadın milletvekili yeniden seçildi.
- Mesleklere göre dağılım: 5 doktor ve diş hekimi; 5 iktisatçı ve işletmecisi; 4 eğitimci; 3 mühendis; 3 avukat ve hukukçu; 1 matematikçi; 1 gazeteci, 1 mimar.

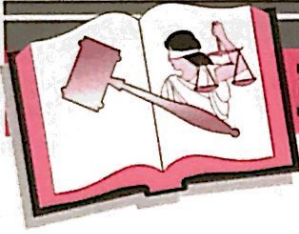

Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa...

"Doğubeyazıt"ın kadın belediye başkanı Mukaddes Kubilay; "Bizim buralarda kadınların kendini ifade güçlüğü vardır. Kadınlar benim adaylığımı büyük bir coşkuyla karşıladılar. Daha çok özgür olmak istiyor kadınlar. Bu açıdan seçimler sırasında beni bir kurtarıcı gibi gördüler" dedi.

(Radikal, 12 Mayıs 1999)

*Seçimlerde Türkiye'de il belediye başkanlığını kazanan tek kadın aday CHP'li Iris Şentürk, mazbatasını alarak Antakya Belediye Başkanlığı görevine başladı. (Gazetelerden, Mayıs 1999)

HUKUK VE KADIN; ne var, ne yok?

AİLENİN KORUNMASINA DAİR KANUNUN UYGULAMASI

17 Ocak 1998 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 4320 sayılı "Ailenin Korunmasına Dair Kanun"un uygulaması ile ilgili olarak bazı aksaklıklar gündeme geldi. Bu konuyu yasayı ilk kez uygulayan kişi olan Ankara 6. Sulh Hukuk Mahkemesi Hakimi İsmail Bilgin ile görüştük.

- Sizce 4320 sayılı yasa yeterince doğru olarak uygulanıyor mu?

- Aslında yasanın gereği kadar reklamı yapılmadı. Bakan Işıl Saygın'ın Adalet Bakanlığı nezdinde bu konuda bazı girişimleri oldu. Zamanın Adalet Bakanı Sn. Oltan Sungurlu da yasayı ilk uygulayan kişi olarak benim bu konu hakkında basını bilgilendirmem gereğini gündeme getirdi. Bu konuyla ilgili bir bürokrata talimat vermesine rağmen bu kişi tarafından bir kez arandım ve gerisi gelmedi. Ben de yasayı tanıtmak için Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na kişisel olarak başvurdum. Ankara ve İstanbul Baroları ile bazı sivil toplum kuruluşlarında konuşma izni aldım. Ancak, bunlar da yeterli olmadı, çünkü hukuk camiasıyla sınırlı kaldı. Yasayla ilgili ilk zorluk yeterince tanıtamamış olmamız.

- 4320 sayılı yasanın uygulanması için bazı mahkemelerde delil toplama gereğinden bahsediliyor. Yani, kadının şiddete uğradığını bir raporla kanıtlaması bekleniyor. Bunu yasanın amacına uygun buluyor musunuz?

- Bu yasayı uygulayabilmek için delil toplamaya gerek yok ama, hakimlerimizin çoğunluğu bu konuda tereddütte. Oysa, yasa açık. Ancak basit çapta müessir fiilin olduğunu ispatlamak için belge istenebilir. Bence bu bile gerekli değil. Açıkçası, şöyle düşünüyorum: Fiziksel işkence için belge bulabilirsiniz, ama ruhsal işkenceyi nasıl belgeleyeceksiniz? Bir kez delil toplamaya başlarsak ruhsal işkence konusunda yaptırım uygulamanın önünü kesmiş oluruz ki bu doğru olmaz. Hiçbir delile ihtiyaç olmadan tedbir kararı verilmelidir. Ancak, aleyhine tedbir kararı alınmış olan kişi itiraz ederse, yakınının iddiasını çürütmesi için ondan delil göstermesi beklenir. Ama, bu aşamadan önce herhangi bir belgeye gerek yok, çünkü, bu bir tedbir kararıdır.

- Yasanın uygulanmasında hakimlerin bir kısmı yaptırımların sadece "kusurlu eş"i kapsayacağını varsayarak diğer aile bireyleri hakkındaki şikayetleri reddediyorlar. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- "Kusurlu Eş" tabiri yasa yapma tekniği açısından yanlış. Kusur, delillerle ispatlanan bir durumdur. Oysa, yasanın amacına baktığımızda böyle bir şeyin aranamayacağını anlıyoruz. Zaten, kusur tartışmasına girersek yasanın anlamı da kalmaz. Bu kelime, yanlış seçilmiştir. Yasa, aile bireylerinin tümünü kapsıyor.

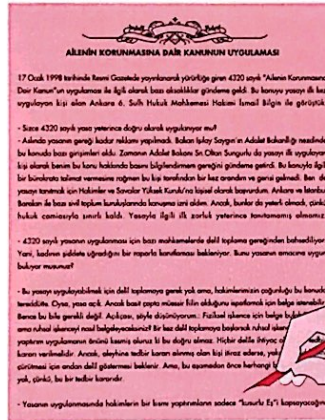
Ayrıca, mahkemelerin farklı kararlar vermemesi ve uygulamada belirsizlik yaşanmaması için bence bu işlerin tek bir mahkemede toplanması gerekiyor. Küçük yerlerde pek bu tür sorunlara rastlamayız, çünkü işler zaten tek hakimle yürütülüyor. Ama, büyük kentlerde acil olarak bu konuya özgülünmüş bir mahkemenin kurulması gerekiyor. Çünkü, yasanın ele aldığı sorun oldukça ciddi.

- Mahkeme kararlarının karakollarda uygulanması durumunda yaşanan sorunlar nelerdir?

- Karakollar uygulamayı pek kavrayabilmiş değiller. Direkt karakola gitmek bu anlamda iyi bir çözüm sayılmaz. Bence, bu konudaki şikayetleri mümkün mertebe mahkeme yoluyla halletmek gerek. Çünkü, bizim verdiğimiz kararların karakollardaki uygulamasında sorun çıkmıyor. Bir keresinde bir subay hakkında silahının alınması kararı verdim. Polis karakoldan telefon etti, bu adam subay, silahını almam gerekiyor mu, diye tereddüte düşmüş. Elbette, kişisel silahını alacak. Ortada bir mahkeme kararı var. Kışladaki silahı da kışlada kalacak, oradan çıkmayacak. Aksi halde, kanuna muhalefet etmiş olur.

Hakkında tedbir kararı verilen eşin çalıştığı yere, amirine mahkeme kararının gönderilmesi uygulamada yer alıyor mu? Yasanın sosyal yaptırım amacını şiddet uygulayan eşi bu şekilde teşhir etmekle gerçekleştirmek mümkün değil mi?

- Bence, kararın işyerlerine gönderilmesine gerek yok. Mahkemelerin bu durumu topluma duyurma mükellefiyeti de yok. Doğrusu ben teşhirden yana değilim. Çünkü, verdiğimiz karar birlikteliğe son veren bir karar değil. Eşlerin durumu düzeltip biraraya gelme ihtimali var. Böyle bir teşhir bunu zorlaştırabilir de.

CADILARIN GÜNBATIMI

On yıl sonra, bazı değişikliklerle yeniden basılan bir kitap Cadıların Günbatımı. Yazarı, Ahmet GÜNGÖREN. Alt adı "bir antropoloji el kitabı için yazılar" olan kitabın ilk bölümü, ortaçağ cadıları üzerine. "Cadı"lığa insanbilim (antropoloji) açısından bakarken, konunun, ayın, büyü ve söylence gibi boyutları da irdeleniyor. İkinci bölümde, aile ve evliliğin yine antropoloji açısından farklı bir değerlendirmesi yapılmış. Bu kitabı okuyarak halkbilim (etnoloji) ile insanbilime ilgi duymaya başlayacak, daha fazlasını okumak isteyenler için, yazar Ahmet GÜNGÖREN, kitabın sonuna ansiklopedik ek bölümü koymuş.

Kendini uygar olarak tanımlayan ve zihninde, kötülüğün simgesi olarak "cadı" terimini, ikelliğin simgesi olarak ise "vahşi" terimini yaşatanların, ırkçılığın tohumlarını taşıdıklarını söyleyen yazar, "... bu çalışma, yeni bir uygarlık biçiminin gündeğümüyle birlikte -bu denemelerde ana doğrultusunu çizmeye çalıştığımız yöndeki bir ilerlemeye ayak uyduramayarak- birer birer tarih sahnesinden çekilen kültürlerle, topluluklara ve tek tek bireylere adanmıştır; yani insanlığın "öteki yüzüne.... Bütün çağların 'cadı'larına" diyor. CADILARA DUYURULUR!

Ahmet GÜNGÖREN. Cadıların Günbatımı. Yol Yayınları (Patika) 2. basım, 1998.

Bir Edebiyat Söyleşisi

Uçan Süpürge Fransız Kültür Merkezi ile işbirliği yaparak bir edebiyat söyleşisi gerçekleştirdi. Edmonde Charles-Doux'un konuk olduğu söyleşi 11 Mayıs 1999 tarihinde Cafe des Cafe'de yapıldı. Edmonde Charles-Doux, 1966 yılında Goncourt edebiyat ödülünü kazanmış bir Fransız kadın yazar. Diplomat bir ailenin kızı olarak başlayan çocukluk hayatı İkinci Dünya Savaşıyla birlikte değişir ve genç bir kız olarak cephede üç yıl hemşirelik yapar. Savaş sonrası gazeteciliğe başlayan Charles-Doux bir süre Elle dergisinde, uzun yıllar da Vogue dergisinde çalışır.

Goncourt ödülünü aldığı romanının dışında, bu söyleşinin konusu olan Isabelle Erberhart'ın yaşam öyküsünü ve modacı Chanel'in yaşam öyküsünü yazan Charles-Doux, kendi deyimiyle "istisna kadınlar"ın hayatını yazmayı tercih ediyor. Bu kitabı on iki yılda tamamladığını söyleyen Charles-Doux, kendini bir "kadın yazar" değil "yazar" olarak tanımladığını söylüyor ve yazarlığın yalnızlık ve fedakarlık gerektirdiğini belirtiyor.

Söyleşinin konusu olan Isabelle Erberhart ise genç bir Rus kadını olarak 1800'lerin sonunda Cenevre'de Jön Türklerle yakın ilişkisi olan, üniversiteye erkek kıyafetleriyle gelen ve henüz 27 yaşında iken ölen bir "istisna kadın". Umarız bu kitabı Türkçe'de okuyabiliriz.

ROZA

Cinsiyetçiliğe ve ırkçılığa Karşı Kürt kadın dergisi sloganıyla Mart 1996'dan itibaren yayın hayatına başlayan Roza'nın 15. sayısı çıktı. Düzenli olarak iki ayda bir yayınlanan dergide Kürtçe (Kırmançi ve Zazaki) ve Türkçe kullanılıyor. Geniş bir okuyucu kitlesine ulaşarak, göçten dolayı parçalanmış Kürt kadınları arasında iletişim kurmak, ortak yanları ve farklı sesleri yakalamak amacıyla çıkan dergi ilk etapta çalışan ve öğrenci kadınlara sesleniyor, zamanla kırsal kesimdeki kadınlara seslenmeyi amaçlıyor.

Dağıtımının ticari kanallar, kadın grupları ve elden satışlarla yapıldığı derginin 2,3,4 ve 5. sayıları ise "bölücülük" yapma gerekçesiyle toplatıldı.

"Kadınlar olarak, sınıf, etnik kimlik gibi birçok farklı kimliklerimizin olduğunu ve bunların kadınlık durumuzu etkilediğini yaşam pratiğimizden biliyoruz. Dolayısıyla, tüm kadınlar için evrensel bir ortak payda olmakla birlikte, aynı zamanda yanlıcı ve farklılıkların üstünü örtücü, yok sayıcı olduğunu düşünüyoruz. Tüm kadınları zoraki ortak payda da buluşturma yerine, farklılıkları temel alan, "farklı ama eşit" diyen bir feminizm anlayışına sahibiz. Farklılıkları gören ve kabul eden bir demokrasi anlayışı ile ortak payda yakalamak, bunun üzerinden hareket etmek çok daha mümkündür" diye düşünüyorlar.

YENİ KİTAPLAR

- 1) Teslime Nesrin, "Bir Kadının Yazgısı" Cumhuriyet Kitapları,
- 2) Şengül ve Necip Hablemitoğlu, "Şefika Garıralı ve Rus Kadın Hareketi", Ajantürk Yay.
- 3) Füsun Oral, "Hayat Bir Utanma Kitap", İnkilap Kitabevi
- 4) Ayşe Kulin, "Sevdalinka", Remzi Kitabevi
- 5) Nurdan Demirbilek, "Ev Ödevi" Metis Yayınları
- 6) Godfrey Goodwin "Osmanlı'nın Özel Dünyası", Sabah Kitapları
- 7) Orhan Koloğlu, "Loti'nin Kadınları", Dünya Yayınları
- 8) Kale Millett, "Fahişelik Dosyası", Kuraldışı Yayıncılık
- 9) Oya Ayman, "Güneş Toprakları", Yapı Kredi Yayınları
- 10) Ramize Erer, "Kötü Kız; Leman Yay Yayınları
- 11) Virginia Woolf, Kadının Toplumsal İşlevi, Gün Yayıncılık.

Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa... Kısa Kısa...

Yeşim Ustaoglu, 1984 yılından itibaren 6 filmi ile 10'dan fazla ödül aldı. Bir Türk ve Kürt gencinin dostluğunu anlatan ve tamamı amatör olan oyuncularla çektiği 'Güneşe Yolculuk' adlı filmiyle İstanbul Festivalinde En İyi Film, En İyi Yönetmen, Hürriyet Halk Jürisi ve FIPRESCI jürisi özel ödülleriyle sahip.

NEREDE NE VAR

?????????

KOSOVA'LI MÜLTECİLERE YARDIM

Yaklaşık 2 milyon olan Kosova nüfusunun 613 bini yerinden edilmiştir. Mart ayı başından itibaren Türkiye'ye mülteci olarak gelen kişilerin sayısı 8 Nisan itibarıyla 7.767'ye ulaşmıştır. Bu mültecilerin 5,541'i kara yolu, 2.225'i ise hava yolu ile Türkiye'ye giriş yapmışlardır.

Kırklareli Kampı'nda Kosovalı mülteciler gelmeden önce 190 Boşnak mülteci misafir edilmekteydi. Kampa yerleştirilen Kosovalı mülteci sayısı ise 2.585 kişi olup şu an toplam 2.775 kişi kampta misafir edilmektedir. Giriş yapan diğer mülteciler

İstanbul, Yalova ve Bursa'da akrabalarının yanına yerleşmişlerdir. Birçok parçalanmış ailenin, refakatçisi olmayan çocuğun bulunduğu kampta maddi manevi sıkıntılar çekilmektedir. Türk Hükümeti direkt olarak ilgilendiği bu konuda Türk Kızılay Derneği'ni görevlendirmiştir. Bunun yanı sıra Birleşmiş Milletler Mülteci Yüksek Komiserliği (BMMYK), Anadolu Kalkınma Vakfı (AKV) ve İçişleri Bakanlığı arasındaki üçlü protokol sonucu kamp şu anda AKV'nin sorumluluğu altındadır. BMMYK, SGDD, Uçan Süpürge, HASAK, AEGEE ve AKV'nin de içinde bulunduğu birçok sivil toplum örgütü yardım sağlamaktadır. Bu trajedi yaşanırken Türkiye'deki Kosovalı mülteci sayısının 20.000 ulaşması ve hatta bu sayıyı aşması beklenmektedir. Bu olay karşısında pek çok kurum acil toplantılar yaparak Kosovalı mülteciler için yardım kampanyası başlatmıştır. Bunlardan birkaçının adresini veriyoruz:

Adres: Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği
Tunalı Hilmi Cad. 79/20 06700 Kavaklıdere Ankara-TÜRKİYE
Tel: (+90 312) 426 0319 - (+90 312) 427 01 899
Telefax: (+90 312) 426 0367

Anadolu Kalkınma Vakfı : Kırklareli Kampı'nın sorumlusu olan vakta her türlü yardımda bulunabilirsiniz
Ayrıntılı bilgi için : Atatürk Bulvarı, Kök çarşısı
No: 121/181 ANKARA
Tel: (312) 418 2668

TÜDER (Tüketiciler Derneği) Kosovaya giyisi yardımı kampanyası
Ayrıntılı bilgi için: İncirli cad. Akbulut İş Merkezi Kat 1 No: 39
Bakırköy/İSTANBUL
Tel: (212) 660 47 48 Fax: 543 72 57

internet

Kosova ile ilgili gelişmeleri İnternette takip etmek isteyenler için adresler:

- The Kosova Crisis Center (KCC): <http://www.alb-net.com>
- ARTA News Service: <http://www.kohaditore.com/ARTA>
- Kosova Information (KIC): <http://www.kosova.com>
- Amnesty International: <http://www.amnesty.org>
- Inter-Action: <http://www.interaction.org>
- Mercy Corps International: <http://www.mercycorps.org>

Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi
Alternatif Kadın Araştırmaları Programı
Feminizmde Teorik ve Metodolojik Tartışmalar
(8 Mayıs - 26 Haziran)

1. Hafta : 8 Mayıs Kadın Araştırmalarında Yöntem (1)
Serpil Çakar - Dilek Cindoğlu

2. Hafta : 15 Mayıs Kadın Araştırmalarında Yöntem (2)
Mehmet Ecevit - Döne Arslan
16 Mayıs Gezi

3. Hafta : 22 Mayıs Edebiyat ve Kadın
Saliha Paker - Ülfet Taylı - Nazan Bekiroğlu

4. Hafta : 29 Mayıs Kadın Tarihi
Necla Akgökçe - Ayşe Durakbaşı - Aslı Davaz-Mardin -
Serpil Çakar
30 Mayıs Atölye : Kadın Sözlü Tarihi
Aynur İlyasoğlu

5. Hafta : 5 Haziran Feminist İktisat
Ufuk Serdaroğlu - Nazik Işık - Yıldız Ecevit

6. Hafta : 12 Haziran Siyaset ve Kadın
Meryem Koray - Şirin Tekeli - Serpil Çakar
13 Haziran Atölye: Siyaset ve Kadınlar

7. Hafta : 19 Haziran Feminist Teori
Gülner Savran - Mahan Doğrusöz

8. Hafta : 26 Haziran Feminist Teoride Son Tartışmalar
27 Haziran Gezi: Kadın Ortamları Nasıl Oluşturulabilir?

İletişim Adresi:

Kadın Eserleri Kütüphanesi, Fener Vapur İskelesi Karşısı Haliç/İstanbul
Tel: (212) 534 05 50 • Fax: (212) 523 74 08

Feministler buluştular, tanıştılar. Şimdi de tartışmak istiyorlar.

İrtibat Tel : (212) 292 07 97 • 297 07 39
Femtartis@hotmail.com.